

Αραβική Δημοκρατία της Αιγύπτου

Υπουργείο Βακουφίων

**Η νομολογία του έθνους και η νομολογία
της οργάνωσης**

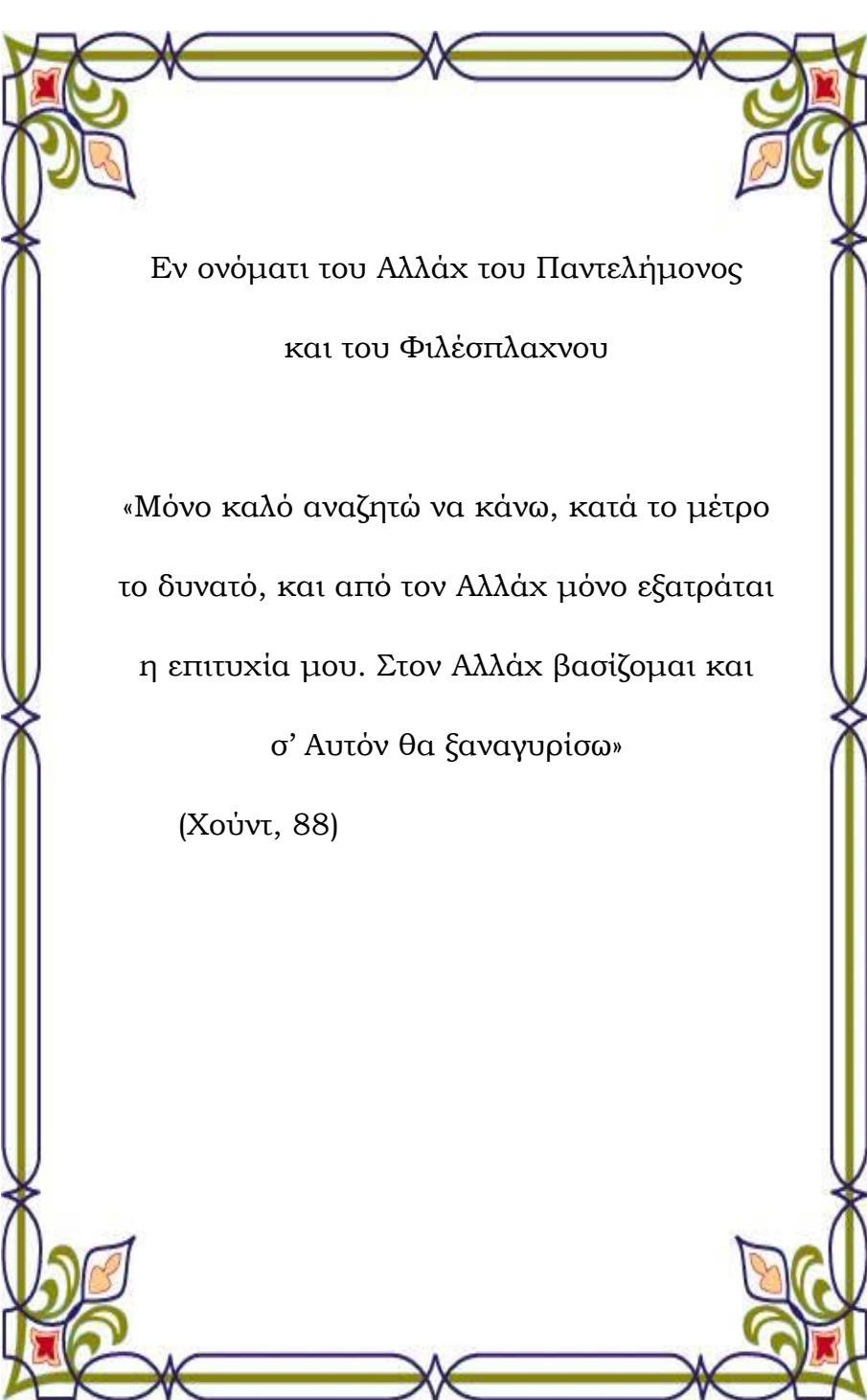
Υπό τον καθηγητή δρα
Μουχάμαντ Μ. Τζούμ'α
Υπουργός των Βακουφίων
Επικεφαλής του Ανωτάτου Συμβουλίου
των Ισλάμικών Υποθέσεων
Μέλος της Ισλαμικής Ακαδημίας Ερευνών

Μετάφραση:

Δρ. Σάκερ Μούσσα

Κάιρο
1440 μ.Η. / 2019 μ.Χ.

-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-
-

□
□

Εν ονόματι του Αλλάχ του Παντελήμονος
και του Φιλέσπλαχνου

«Μόνο καλό αναζητώ να κάνω, κατά το μέτρο
το δυνατό, και από τον Αλλάχ μόνο εξαιρείται
η επιτυχία μου. Στον Αλλάχ βασίζομαι και
σ' Αυτόν θα ξαναγυρίσω»

(Χούντι, 88)

**Εν ονόματι του Αλλάχ του Παντελεήμονος και του
Πολυφιλεύσπλαχνου**

Εισαγωγή

Η δόξα ανήκει στον Αλλάχ τον Κύριο του σύμπαντος. Την ειρήνη και την ευλογία του Αλλάχ να έχουν όλοι οι προφήτες και ο Τελευταίος και σφραγιστικός Προφήτης Του ο Μουχάμμαντ και τα μέλη της οικογένειάς του, οι σύντροφοί του και όλοι όσοι ακολουθούν πιστά την πορεία του μέχρι την ημέρα της κρίσεως.

Αρχικά πρέπει να σημειώσουμε ότι υπάρχει μεγάλη διαφορά ανάμεσα στην νομολογία του κράτους- που λογαριάζει όλες τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει το κράτος και που υποχρεώνει τους ανθρώπους να το υπερασπίζονται και να θυσιάζουν την ζωή τους για χάρη του- και εκείνη της οργάνωσης που βασίζεται κυρίως στην αποδυνάμωση του κράτους. Αυτό έχει σκοπό την αναιροπή του παρόντος συστήματος και την αποκατάστασή του από την οργάνωση, χωρίς να επιβλέψουν στις συνέπειες ακόμα και αν το τίμημα της πράξης αυτής η καταστροφή του κράτους και η διαγραφή του από το παγκόσμιο χάρη. Σκοπεύουν να το τεμαχιάσουν σε μικρά κρατίδια που δεν θα έχουν κανένα βάρος, με αποτέλεσμα να το κυριέψουν οι μεγάλες δυνάμεις.

Οι εξτρεμιστικές οργανώσεις θεωρούν οτιδήποτε χρήσιμο για το κράτος ανώφελο και το αντίστροφο. Αυτές οι οργανώσεις γνωρίζουν ότι δεν μπορούν να αρπάξουν την εξουσία, εκτός και αν το κράτος είναι αδύναμο. Αυτές οι οργανώσεις λειτουργούν σύμφωνα με μια στρατιγική που αποσκοπά στην δημιουργία χάσματος μεταξύ των κυβερνώντων και των πολιτών, ή θέλουν να σατανοποιήσουν οποιοδήποτε κυβερνητικό σύστημα, ακόμα και αν αυτό γίνεται με τα κηρύγματα που κάνουν. Ισχυρίζονται ότι προστατεύουν την θρησκεία, αλλοιώνοντας την ερμηνεία των κεμείνων. Ο Προφήτης μας (ΕΕΑΕ), μας προειδοποίησε από αυτές τις οργανώσεις, και διέταξε να αποκαλύψουμε τα ψέματά τους. Είπε ο Προφήτης, «κουβαλούν αυτή την επιστήμη οι δίκαιοι ευσεβείς, που την υπερασπίζονται από τους φανατικούς, τους φεύτες και την ερμηνεία των αμόρφωτων», (αλ-Μπαιχακί).

Η ήπια μας Σαρί'α μας προωθεί να τιμήσουμε τον δίκαιο κυβερνόντα και να τον υπερασπίσουμε επίσης να τον βοηθήσουμε. Σημειωτέον είναι αυτό που είπε ο Προφήτης (ΕΕΑΕ), «ο Αλλάχ είναι γενναιόδωρος για αυτό διατάζει να σεβόμαστε τον γέρο μουσουλμάνο, τον άνθρωπο που γνωρίζει το Κοράνι χωρίς αδράνεια και υπερβολές και να τιμήσουμε τους δίκαιους κυβερνόντες», (Σούναν Άμπου Νταούντ).

Οι επικεφαλής αυτών των οργανώσεων υιοθετούν εξτρεμιστικές ιδέες, και τα μέλη τους είναι οπισθοδρομικοί. Υιοθετούν απόψεις φανατικές και λανθασμένες, και εξισώνουν τα ιερά κείμενα με τις απόψεις των σείχηδων. Οι πιστοί ακολουθούν τυφλά τους ηγέτες τους χωρίς να σκέφτονται, έτσι είπε και ο Προφήτης, «ο Αλλάχ δεν αδειάζει την επιστήμη από τους ανθρώπους, αλλά παίρνει τις ζωές των επιστημόνων μέχρι που δεν θα υπάρξει κανένας επιστήμονας, και τότε οι άνθρωποι θα ακολουθήσουν άμορφους άρχοντες. Αυτοί όταν ρωτούνται απαντούν χωρίς γνώση, και τότε περιπλανούν τους ανθρώπους και περιπαλώνονται οι ίδιοι», (αλ-Μπουχάρυ).

Αυτές οι εξτρεμιστικές οργανώσεις προκάλεσαν μεγάλες καταστροφές για τις ισλαμικές χώρες. Γνωρίζουμε επίσης ότι αυτές οι οργανώσεις κάνουν εμπόριο με την θρησκεία για να σατανοποιήσουν τους εχθρούς τους αφενώς και αφετέρου για να πραγματοποιήσουν τις επιθυμίες τους στην εξουσία. Έτσι, οι οργανώσεις αυτές προσθέτουν στους πολιτικούς εχθρούς τους την έχθρα της θρησκείας.

Αυτές οι οργανώσεις κατηγορούν τους εχθρούς τους με την προδοσία και ότι είναι εκτός θρησκείας. Θεωρούν ότι έχουν κάθε δικαίωμα να τους σκοτώσουν και να λεηλατήσουν τις περιουσίες τους, και προσδιορίζουν τον εαυτόν τους καιδημόνα για την θρησκεία. Οι παραβάσεις και οι

εξτρεμιστικές τους απόψεις και ιδεολογίες έχουν προχωρήσει πιο πέρα, όταν αυτές οι οργανώσεις προσδιόρισαν τους εαυτούς τους προστάτιδες για την θρησκεία, παρά το γεγονός ότι οι δεν υπάρχουν ανάμεσα στους ηγέτες τους σωστοί θεολόγοι, ούτε άνθρωποι να κατέχουν το αντικείμενο της νομολογίας. Αυτοί οι ηγέτες εκδίδουν, δυστυχώς, φειφάδες που δεν έχουν καμία σχέση με την θρησκεία ούτε με τους νόμους του Αλλάχ, εκπληρούν μόνο τα συμφέροντά τους και τις επιθυμίες τους. Αυτοί οι άνθρωποι, που θεωρούν τους εαυτούς τους μουσουλμάνους, έδωσαν στους εχθρούς της θρησκείας το δικαίωμα να επεμβαίνουν στις εσωτερικές μας υποθέσεις, με την φανερή αιτιολογία ότι καταπολεμούν την τρομοκρατία. Οι κρυφοί τους, όμως, σκοποί είναι η αποδυνάμωση των κρατών μας, η λεηλασία των περιουσιών τους και να διαχειριστούν τις πολιτικές και εθνικές αποφάσεις τους. Από αυτές τις οργανώσεις βγήκαν ομάδες που υιοθετούν την τρομοκρατία και την βία, και διασκορπίζουν τον τρόπο και τις εκρήξεις παντού, και αυτή είναι η κύρια ιδεολογία τους. Μερικές δυνάμεις, από εκείνες που χαρακτηρίζονται ως νέε ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, βρήκαν τον στόχο τους σ' αυτές τις οργανώσεις, για αυτές της ενίσχυσαν με το χρήμα και τον οπλισμό, για να χεματιάσουν την αραβική μας περιοχή και να λεηλατήσουν τους πόρους και τις περιουσίες της από την

μια πλευρά, και να παραμορφώσουν την αληθινή εικόνα του Ισλάμ από την άλλη.

Πρέπει να τονίσουμε το γεγονός ότι οι μουσουλμάνοι είχαν το σύνθημα ότι είναι φιλειρηνικοί άνθρωποι, όμως οι πράξεις των οργανώσεων αυτών αλλοίωσαν αυτή την εικόνα και οδήγησαν στο να χαρακτηριστούν οι μουσουλμάνοι ως τρομοκράτες και καταστροφείς. Αυξήθηκε το φαινόμενο της ισλαμοφοβίας, και το υιοθέτησαν οι εχθροί της ισλαμικής θρησκείας εις βάρος των μουσουλμάνων και του Ισλάμ.

Ως εκ τούτου, κανένας λογικός άνθρωπος δεν μπορεί να ανερήσει το γεγονός ότι οι πράξεις των εξτρεμιστικών αυτών οργανώσεων, που εκμεταλλεύονται την θρησκεία, προκάλεσαν μεγάλες αρνητικές συνέπειες. Ωστόσο, θα πρέπει να καταβάλουμε μεγάλες προσπάθειες για να αποκαταστήσουμε την αλήθεια και να διορθώσουμε τις κακές τους πράξεις.

Πρέπει επίσης οι θεολόγοι και οι άνθρωποι της επιστήμης να καταβάλουν μεγάλες προσπάθειες για να απαντήσουν στους ισχυρισμούς αυτών των οργανώσεων και τις λανθασμένες τους ερμηνείες.

Προσπαθώ, στην ανά χείρας μελέτη μου, να αποκαταστήσουν τις σωστές έννοιες μερικών όρων που αφορούν το σύγχρονο κράτος, αποδεικνύοντας ότι τα

συμφέροντα των κρατών ταυτίζονται με τους σκοπούς της θρησκείας. Προσπαθώ επίσης να επικεντρώσουν την προσοχή του αναγνώστη στο γεγονός ότι αυτές οι εξτρεμιστικές οργανώσεις υιοθετούν λανθασμένες απόψεις και προσπαθούν να αποκαταστήσουν το κράτος στις εξουσίες του. Προσπαθώ επίσης να διακρίνω ανάμεσα στον πολιτικό πλουραλισμό και τις επικίνδυνες οργανώσεις. Διευκρινίζω επίσης την σημασία του συμφέροντος ώστε όπως το ορίζει το κράτος και όπως το βλέπει η Οργάνωση. Επικεντρώνω επίσης την προσοχή στον κίνδυνο της οικονομικής πτώσης, και στο γεγονός ότι οι χώρες πρέπει να φυλάξουν τα σύνορά τους και την εθνική τους ενότητα και να αντιμετωπίσουν τους πολίτες τους με ίσο τρόπο και χωρίς διακρίσεις είτε θρησκευτικές είτε χρωματικές είτε φυλετικές.

Την ικανοποίηση του Αλλάχ αναζητούμε από το έργο αυτό, είναι ο μεγαλύτερος προστάτης μας.

Καθηγητής/ Μουχάμμαντ Μ. Τζούμ'α
Υπουργός των Βακουφίων&
Μέλος της Ακαδημίας των Ισλαμικών Ερευνών&
Επικεφαλής του Ανωτάτου Συμβουλίου των Ισλαμικών Υποθέσεων.

Οι πράξεις του Προφήτη (η ειρήνη είναι επάνω σε αυτόν)Στην κρατική διοίκηση

Ο Προφήτης (ειρήνη σε αυτόν), δεν ήταν μόνο ένας προφήτης, αλλά (ειρήνη σε αυτόν) ως προφήτης και αγγελιοφόρος και ένα δικαστή και έναν διοικητή και έναν στρατιωτικό ηγέτη, τι ενήργησε ως προφήτης και αγγελιοφόρος για τα θέματα της πίστης και λατρείας, τις αξίες και τα ήθη Saheeh του αποδίδονται (ειρήνη σ 'αυτόν) ανέλαβε όπως τον (ειρήνη σε αυτόν) για τους συντρόφους του, ούτε η δήλωση που σύμφωνα με το χρόνο ή τον τόπο είναι διαφορετικό από το να είναι σταθερά πράγματα, είτε προκειμένου επαφή καταστατικό Ksom Ραμαζανιού, προσευχή, Zakat και Χατζ, ή προκειμένου επαφή Sunan τον σταθερό (ειρήνη σ 'αυτόν) Όπως η νηστεία του «Arafah, ή η νηστεία της Ashura.

Όσο για το τι ενήργησε ο Προφήτης ως προφήτης και ηγεμόνας, ή ως προφήτης και δικαστής ή ως προφήτης και στρατιωτικός διοικητής, ενήργησε με δύο τρόπους: ως προφήτης (ΑΜΠ) και θεωρώντας (ΑΥΚΑ) ως κυβερνήτη, ηγέτη ή δικαστή.(.)

Αν είναι η προφητεία και το μήνυμα τα λόγια του Θεού μπορεί να σφραγίσει την Παντοδύναμος ἰ :άντληση

συνδυασμό επιφάνειες των συστημάτων αι θείος μετρητή GM Glen εξέταση παγίδα Fmqaḥ Λήψη kJ Kh KKH όλα (), και λέγοντας (ειρήνη σ 'αυτόν): (I προτιμώνται οι π ρ ο φ ῆ τ ε ς καλύτερο: με δεδομένη την περιεκτικότητα του λόγου , Nusrat τρόμου και μετάδοση λάφυρα μένα και με έκανε να προσγειωθεί Thora και ένα τζαμί, και αποστέλλονται σε όλη τη δημιουργία, και να σφραγίσει προφήτες μου) (), ποια είναι η συμπεριφορά του Πρ ο φ ῆ τ η (ειρήνη σε αυτόν) ως ένα χάρκα ή ένα στρατιωτικό διοικητή ή δικαστής είχε απομείνει από τους όρους και τις αναγκαιότητες της διάθεσης Το άλλο χαρακτηριστικό είναι ότι ο διαχειριστής είναι ένας κυβερνήτης ή ένας κυβερνήτης Ας πάρουμε ένα μοντέλο για κ ά θ ε ένα από αυτά τα χαρακτηριστικά:

Α π ό τη συμπεριφορά του Προφήτη (ειρήνη σε αυτόν) ως αγγελιοφόρος και κυβερνήτης μαζί λέγοντας (ειρήνη σ 'αυτόν): (Οποιος αναβιώνει μια νεκρή γη, είναι του) (), λέει ο ιμάμης Αμπού Hanīfa (είθε ο Αλλάχ έχει το έλεος σ' αυτόν): «Αυτό είναι από τον (ε ι ρ ῆ ν η σ 'αυτόν) Εργάστηκε στο Imamate - δηλαδή, ως κυβερνήτης -, κανένας δεν μπορεί να αναβιώσει τη γη μόνο με την άδεια του ιμάμη, επειδή είναι τίτλος, περισσότερο σαν φεουδαρχία, και η φεουδαρχία εξαρτάται από την άδεια του ιμάμη καθώς και την αναβίωση.»

Δεν είναι επιτρεπτή για κάποιον να βάλει το χέρι του σε ένα κομμάτι γης και να πω Ohiedditha σε μένα και εγώ και μιλάτε το Messenger του Αλλάχ (ειρήνη σ'αυτόν), λέγοντάς του ότι ο Προφήτης (ειρήνη σε αυτόν) ενήργησε υπό την ιδιότητά του ως κυβερνήτη, δεν είναι επιτρεπτή για τη μη κυβερνών θέμα όπως η απόφαση για την δημόσια δεξιά ή δημοσίου χρήματος ή δημόσιο τομέα, αλλιώς τα πράγματα ήρθαν στο χάος και να ανοίξει τις πόρτες δεν εμποδίζουν τον πειρασμό και την επίθεση στο δημόσιο τομέα, ίσως διαμάχες και φαγωμάρα μεταξύ των ανθρώπων, αλλά πρέπει να συμμορφώνονται με αυτό, όπως ρυθμίζεται από τα συντάγματα και τους νόμους που διέπουν τη χώρα και το λαό υποθέσεις.

Είναι η συμπεριφορά του Προφήτη (ειρήνη σε αυτόν) ως στρατιωτικός ηγέτης, όπως λέει (ειρήνη σ'αυτόν): (Όποιος τον σκοτώνει τα στοιχεία που μπορεί να διασκεδάσω), κανείς δεν μπορεί τώρα να το κάνουν, αν ένας τρομοκράτης σκοτώθηκε σε τρομοκρατική αντιπαράθεση δεν μπορεί να είναι Μπορεί να πει: Είμαι πρώτα με το όπλο του ή το αυτοκίνητό του και το τηλέφωνό του και τα χρήματα μαζί του γιατί η συμπεριφορά του Προφήτη ήταν υπό την ιδιότητα του κυβερνήτη και στρατιωτικού διοικητή, αλλά συμμορφώνεται με τα όσα ρυθμίζονται από τους σύγχρονους νόμους και τα

συντάγματα και το κρατικό σύστημα και τις ένοπλες δυνάμεις του.

Εί ν α ι η συμπεριφορά του Προφήτη (ειρήνη σε αυτόν) ως δικαστής, όπως λέει (ειρήνη σ 'αυτόν) σε περίπτωση διαζυγίου, όπου μια γυναίκα σταθερό κάδο Κουάις ήρθε στον Προφήτη (ειρήνη σε αυτόν) είπε: Ο Αγγελιοφόρος του Αλλάχ, σταθερό κάδο Qais ο κυπρίνος στη δημιουργία και Θρησκεία, αλλά μισώ την απιστία στο Ισλάμ, είπε ο Αγγελιοφόρος του Αλλάχ (ειρήνη είναι επάνω του): Θέλετε τον κήπο; Είπε: Ναι, ο Αγγελιοφόρος του Αλλάχ (ειρήνη σε αυτόν) είπε: (Αποδοχή στον κήπο και χώρισε Ttliqh της) (), έδρασε (ειρήνη σε αυτόν) ως προφήτης και κριτής, ο οποίος είναι, επίσης, θέματα που ρυθμίζονται από το δίκαιο της εποχής μας και πρέπει να συμμορφώνονται με αυτούς, όπως ρυθμίζεται από το νόμο , Το οποίο είναι γνωστό στην ισλαμική δικαστική διαζυγίου δικαστής, και έχει ν ο μ ι κ ο ύς και νόμιμους ελέγχους.

Ο ιμάμης Αλ-Καράφι λέει: Όσο αφορά τη συμπεριφορά του (στο όνομα του Ιμάτα), είναι περιγραφική περιγραφή της προφητείας, του μηνύματος, του fatwa και του δικαστικού συστήματος, επειδή ο ιμάμης είναι αυτός που έχει εκχωρήσει τη δημόσια τάξη στη δημιουργία, ελέγχει τις έδρες συμφερόντων, αποτρέπει το κακό, καταστέλλει τους δράστες και σκοτώνει τους τυράννους. Και ο

εντοπισμός του σκλάβου στη χώρα, σε άλλο εκτός αυτού του φύλου.)

Τότ ε λέει: Τι έκανε η ειρήνη πάνω σε ιμαλάδες, διασκορπίζοντας τα χρηματικά χρήματα στα συμφέροντα και την εγκαθίδρυση των συνόρων και τη διαρρύθμιση των στρατών και την καταπολέμηση των πόρνων και την κατανομή των φεριμπού στα χωριά και στα ορυκτά και ούτω καθεξής: Δεν επιτρέπεται να το πάρετε μόνο με την άδεια του ιμάμη του παρόντος. Επειδή (η ειρήνη είναι επάνω σε αυτόν), αλλά με τον τρόπο του Imamate, και Istbiḥ μόνο με την άδειά του, αυτό ήταν απόφαση Σαρία (), γιατί ο Παντοδύναμος είπε:

Ανάμεσα στην νομολογία του κράτους και εκείνη της Οργάνωσης

Οι υποθέσεις του κράτους και η ανοικοδόμησή του θεωρούνται πλέον μεγάλες ανάγκες, που απαιτούνται για την οικοδόμηση του πλανήτη από την μια πλευρά, και για την φύλαξη των συμερόντων των κατοίκων από την άλλη.αυτή η ανοικοδόμηση του κράτος αποτελεί συνάμα και μια θρησκευτική ανάγκη, διότι μια δυνατή και ισχυρή χώρα προστατεύει τους πολίτες της, σε αντίθεση με την άλλη την αδύνατη.

Υπάρχει μεγαλιώδης διαφορά ανάμεσα στην νομολογία του κράτους και εκείνη των οργανώσεων. Η νομολογία των οργανώσεων είναι περιορισμένη, συμφεροντολογική, μια νομολογία που αποβλέπει μόνο στο συμφέρον της Οργάνωσης. Αυτές οι οργανώσεις προσδιορίζουν μουφτήδες που δεν είναι καν επιστήμονες, ούτε κατέχουν το αντικείμενο της νομολογίας, ούτε αξίες αλλά και ότι λογική. Είναι άνθρωποι που τοποθετούνται από συστήματα που κρατούν έχθρα με τις αραβικές και ισλαμικές μας χώρες, που θέλουν να λεηλατήσουν τις περιουσίες των χωρών μας και πράττουν αιματοχυσίες εν ονόματι της θρησκείας μας, και αυτό την παρουσιάζει ως βιάτη θρησκεία που αποσκοπεί στην αιματοχυσία. Αυτές οι οργανώσεις

αποσκοπούν στην καταστροφή των χωρών μας και των στηριγμάτων της ζωής.

Αυτές οι οργανώσεις αυτοπαρουσιάζονται ως προστάτιδες της θρησκείας, και ότι επιδιώκουν στην εφαρμογή της Σαρί'ας. Και τώρα διερωτούμαστε, γιατί αυτές οι οργανώσεις διασκορπίζουν την καταστροφή παντού, και υποδουλώνουν τους ελεύθερους ανθρώπους και διασκορπίζουν τον τρόπο και τον φόβο.

Αυτό που κάνουν αυτές οι εξτρεμιστικές οργανώσεις καταστρέφει την εικόνα του Ισλάμ και αυτό είναι έγκλημα κατά του Ισλάμ. Αυτό που συνέβη στο Ισλάμ από στρέβλωση της εικόνας του στα χέρια αυτών των εγκληματιών- λόγω της ανόησής τους- δεν έχει διαπραχθεί από τους εχθρούς του κατά την διάβα της ιστορίας του. Το κράτος σημαίνει οργανωμένο λειτουργικό σύστημα, και το σημαίνει χάος, δεν υποστηρίζει ποτέ την οικοδόμηση του κράτους. Το κράτος δεν είναι κράτος εάν έχει κατέχει όλα τα απαραίτητα για την διαμόρφωσή του. Αν λείπει κάτι από τα βασικά του στοιχεία, δηλαδή η γη, η κυβέρνηση, ο λαός και το σύστημα, το κράτος δεν υφίσταται καθόλου. Το κράτος επίσης απαιτεί τη σεβασμό των εθνικών θεσμών, και να ισχύει ο νόμος για όλους. Ο Άμπου Μπακρ αλ-Σίντικ (ΕΑΕ) είπε, «ω άνθρωποι! Ανέλαβα την εξουσία και δεν είμαι καλύτερος από σας. Αν βλέπετε ότι είμαι αδύναμος,

τότε να με υποστηρίζετε, και αν βρίσκετε ότι κάνω καλό, τότε να με βοηθήσετε. Η φιλαλήθεια είναι πολύτιμη, η το ψέμα είναι προδοσία. Ο αδυναμος μεταξύ σας είναι δυνατός για μένα, μέχρι να πάρει το δίκιο του, και ο δυνατός μεταξύ σας είναι αδύνατος, μέχρι να τον αναγκάσω να δώσει το δίκιο στους ανθρώπους, με το θέλημα του Αλλάχ». ¹

Αυτό το επιβεβαίωσε επίσης ο Όμαρ ιμπν αλ-Χαττάμπ, όταν ανέλαβε την εξουσία και διέταξε τους συνεργάτες του να ακολουθήσουν την ίδια μέθοδο. Αυτό, το αντικρίζουμε στα λόγια της επιστολής του προς τον Άμπου Μούσσα αλ-Ασσάρου, «να είσαι δίκιος με τους ανθρώπους που έρχονται στην αυλή σου, για να μην εκμεταλλευτεί ο πλούσιος την αδικία σου προς το συμφέρον του, και να μην φοβάται ο αδύναμος την αδικία σου». ² Του απαίτησε να είναι δίκιος με τους ανθρώπους, ακόμα και στον τρόπο που τους κοιτάει, και να μην έχει κανένας κάποιο προνόμιο να μιλήσει περισσότερο από τους άλλους.

Το κράτος πάντα αποβλέπει στο γενικό συμφέρον, μπορεί να δώσει αποζημίωση στους ανθρώπους προκειμένου να

¹ Serat ibn Hesham, 4, και Ibn Qutaybah, Uyun al-Akhbaar, 2. Και Ibn Katheer, al-Bedayiah wa al-nehayiah, 5, σ. 248.

² Al-Daraqatny, Sunan, kitaab fi al-Aqdhayah wa al-Ahkaam wa Ghayr zalik, αριθ. Χαντίθ, (3924).

φτιάξει κάποιο δρόμο ή οτιδήποτε άλλο, προς το κοινό συμφέρον των πολιτών.

Η νομοθεσία του κράτους προσδιορίζει την φύση του και την ανάγκη να προστατεύεται, έτσι όπως απαιτεί η Σαρί'α.

Το εθνικό κράτος βασίζεται στον σεβασμό της σύμβασης μεταξύ του πολίτη και του κράτους, και τηρεί όλα τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις ίσα μεταξύ των πολιτών, χωρίς θρησκευτική, χρωματική, γλωσσική ή φυλετική διάκριση. Αυτές οι εξτρεμιστικές οργανώσεις, δεν πιστεύουν καθόλου στην ύπαρξη του κράτους, επίσης οι περισσότερες από αυτές τις οργανώσεις δεν πιστεύουν στο εθνικό κράτος, αλλά είναι αφοσιωμένες στην δεοντολογία τους. Θεωρούν μάλιστα ότι τα δεοντολογικά τους πιστεύω είναι πιο ευρύτερα από εκείνα του εθνικού κράτους.

Η νομολογία της Οργάνωσης περιορίζεται μόνο στην υπακοή και στο περιορισμένο της σύμμερον, ακόμα και αν αυτό γίνεται εις βάρος της θρησκείας και του κράτους. Τα μέλη της Οργάνωσης πάντα έχουν σε πρωτεραιότητα τα συμφέροντά της, και είναι πάντα έτοιμα να θυσιάσουν το κράτος αν χρειαστεί. Οι άνθρωποι που ακολουθούν την Οργάνωση διασκορπίζουν πάντα την δική τους δικαιοσύνη μεταξύ των πολιτών, και αλλοιώνουν την ερμηνεία των κειμένων, με

τρόπο που εξυπηρετεί την ιδεολογία και τις παρεκκλίνουσες σκέψεις τους.

Ένας λογικός και πατριώτης άνθρωπος, που κατανοεί ορθά την θρησκεία του, δεν μπορεί να αρνηθεί το γεγονός ότι αυτές οι οργανώσεις που εκμεταλλεύονται την θρησκεία, διασκόρπισαν την καταστροφή, και πρέπει να καταβάλουμε μεγάλες προσπάθειες για να αποκαταστήσουμε την φθορά και την καταστροφή που προκάλεσαν.

Αυτό μπορεί να γίνει μόνο αν απαλλαγούν από τους στενούς πνευματικούς και γνωστικούς ορίζοντες, για την ευρύτητα των θρησκευτικών, πνευματικών, και πολιτιστικών οριζόντων, στο πλαίσιο της διατήρησης των βασικών σταθερών στοιχείων και της κατανόησης της φύσης και των αλλαγών. Πρέπει να έχουμε υπόψιν μας τις μεταβλητές και τις αμετάβλητες συνθήκες, και να κατανοήσουμε την φύση της πραγματικότητας και των συνθηκών και των εξελίξεων.

**Πολλοί άνθρωποι δεν συνειδητοποιούν την έννοια της
οικοδόμησης του έθνους ή της διαχείρισης του
κράτους.**

Κάποιοι μάλιστα νομίζουν ότι η διοίκηση του κράτους είναι εύκολη υπόθεση, το θέμα όμως διαφέρει πολύ από αυτό, ξεπερνά μάλιστα όλα τα στάδια του προσφιλούς. Είναι μια σειρά από μπερδεμένες και πολύπλοκες συσσωρευμένες εμπειρίες. Είναι η δυνατότητα κατανόησης της πραγματικότητας και των προκλήσεων και της αποκρυπτογράφησης και της επίλυσης των μυστηρίων της, και της αντιμετώπισης αυτής της πραγματικότητας με επιστημονικά κριτήρια, υπό το πρίσμα των συσσωρευμένων εμπειριών.

Ένα μέρος αυτής της εμπειρίας είναι αποτέλεσμα της γνώσης και της επιμόρφωσης, και το άλλο μέρος βασίζεται στην επιδεξιότητα, την πρακτική, την διάνοια, την ευφυΐα και την θεϊκή καθοδήγηση.

Οι παλιοί κριτικοί έχουν συνειδοτοποιήσει την σημαντικότητα της εμπειρίας και της πρακτικής, που μερικά από αυτά στοιχεία αντιλαμβάνονται με τις αισθήσεις, και δεν μπορεί να υπολογίζονται. Μπορεί να αντιλαμβάνεται και να μην είναι εφικτό να περιγράφεται. Ο

αλ-Αμέντι σχολιάζει την την σημασία της εμπειρίας και της μακράς διάρκειας της πρακτικής: μπορείτε να βλέπετε δυο άριστα και ωραία άλογα, και που σχεδόν συμφωνούν σ' όλα τα χαρακτηριστικά και τις περιγραφές, αλλά ένα απο τα δυο προηγείται το άλλο χάρη σε κάποιο στοιχείο που το συνειδητοποιούν μόνο οι άνθρωποι της εμπειρίας. Αυτό γίνεται και με τις καμήλες, τις φοίνικες, τα είδη των χουρμαδιών και των ειδών της βιομηχανίας.

Στη σύγχρονη εποχή μας αυτό ισχύει και για τις βιομηχανίες. Μπορεί κανείς να αντικρίξει την επιδεξιότητα στα έργα των υδραυλικών, των γλυπτών, των ελαιοχρωματιστών και άλλων. Όλοι έχουν επιδεξιότητα στις τέχνες τους, που την γνωρίζουν οι ειδικοί άνθρωποι, και που ασκούν την τέχνη για πολλά χρόνια. Αν αυτό ισχύει για τις τέχνες και τα επαγγέλματα, τότε αυτό ισχύει επίσης και στην διαχείριση των διοικήσεων και των χωρών, παρά τις δυσκολίες και τις προκλήσεις, και τα πολιτικά, ασφαλιστικά, στρατιωτικά και οικονομικά προβλήματα.

Η διοίκηση του κράτους απαιτεί γνώση και εμπειρία, και δεν είναι καθόλου προσφιλές, αυτό το επιβεβαιώνουν το Κοράνι και η σούννα του Προφήτη. Κρίνουν δηλαδή ότι πρέπει να υπάρχει ικανότητα και τιμή. Αυτό το τονίζει το Ιερό Κοράνι στην ιστορία του Μωυσή, «ανέθεσέ μου τα

ταμεία της χώρας, διότι είμαι τίμιος και κατέχω την γνώση».¹

Όταν ζήτησε ο Άμπου Ζαρρ από τον Προφήτη να του αναθέσει μια θέση, του είπε, «ω Άμπου Ζαρρ! Είναι βαριά εμπιστοσύνη, και την ημέρα της κρίσεως προκαλεί λύπη, εκτός αν κάποιος την έχει τηρήσει όπως έπρεπε».² Είπε επίσης ο Προφήτης, «όταν μια θέση ανατιθεί στον ακατάλληλο άνθρωπο, τότε να περιμένετε την ημέρα της κρίσεως».³ Αυτό σημαίνει αν μια θέση ανατιθεί σ' έναν άνθρωπο μη εύπιστος, τότε αυτό είναι σημάδι για τον ερχομό της ημέρα της κρίσεως.

Άξιον αναφοράς είναι το γεγονός ότι ο Προφήτης πλήρωσε έναν άνθρωπο μη μουσουλμάνο- όμως ήταν γνωστός για την επιδεξιότητά του στην δουλειά του και ήταν εύπιστος- και δεν βασίστηκε σ' κανέναν από τους συντρόφους του, παρά την μεγάλη εμπιστοσύνη που τους είχε, διότι αυτός ο άνθρωπος ήταν γνωστός στην δουλειά αυτή. Το ίδιο έκανε ο Όμαρ ιμπν αλ-Χαττάμπ, ο οποίος προσέλαβε γραφείς αλόθρησκους για τα ντιουάν.

¹ Ιωσήφ, 55.

² Muslim, Sahih, kitaab al-Imarah, bab karahat al-Imarah bi-ghayr Dharurah, αριθ. Χαντίθ, (4823).

Η εμπιστοσύνη για μια θέση επιβάλλει κάποιες υποχρεώσεις, και δεν είναι καθόλου για απόλαυση. Σημειωτέον είναι εκείνο που είπε ο Προφήτης στον Αμπνιουλλάχ ιμπν Σάμραχ, «μην ζητήσεις την ηγεσία, διότι αν δεν την ζητήσει, θα σε βοηθήσει ο Θεός, αν όμως την ζητήσει, θα σε εγκαταλείψει».¹

Η κάθε ευθύνη απαιτεί κάποιες ειδικές επιδεξιότητες και εμπειρία και ικανότητα για να μπορέσει ο άνθρωπος να την αναλάβει και να την εκτελέσει με τον τρόπο που χρειάζεται. Για να είναι ο άνθρωπος υπεύθυνος πρώτα μπροστά στον ίδιο του τον εαυτό και απέναντι στους ανθρώπους και ενάντι του Θεού. Και θα τον ρωτήσει ο Αλλάχ για την εμπιστοσύνη αυτή, αν την έχει εκτελέσει καθώς απαιτείτο ή την έχει παραβιάσει.

Ως εκ τούτου θεωρούμε χρήσιμο να αναφέρουμε το εν λόγω χαντίθ, «ο καθένας από σας έχει ευθύνη, και θα λογοδοτηθεί για την ευθύνη που είχε την ημέρα της κρίσεως. Ο άντρας είναι υπεύθυνος για την οικογένειά του, και θα λογοδοτηθεί για την ευθύνη του. Η γυναίκα είναι υπεύθυνη για τον οίκο του συζύγου της, και θα λογοδοτηθεί για την ευθύνη της. Ο υπηρέτης είναι υπεύθυνος για την

¹ Al-Buchary, Sahih, kitaab nadb man halafa yaminan fa-ra'a ghayraha khayran minha, an ya'ty allazy houa khayr wa yukaffir an yaminuh, αριθ. Χαντιθ, (4370).

περιουσία του άρχοντά του, και θα λογοδοτηθεί για την ευθύνη που είχε. Όλοι θα έχετε ευθύνη, και θα λογοδοτηθείτε για την ευθύνη που έχετε την ημέρα της κρίσεως».¹

Όποιος λογικός άνθρωπος έχει υπεύθυνη ανάλογα με την φύση των υποχρώσεων του στην κοινωνία και την θέση του. Η αμέλεια, όσο μικρή και αν φαίνεται, μπορεί να προκαλέσει ζημιά.

Δεν επιτρέπεται σε καμία περίπτωση ο υπεύθυνος να είναι άνθρωπος χωρίς βούληση, ή να μην παρακολουθήσει στενά τα έργα που γίνονται. Πρέπει να γνωρίσουμε ότι η εμπιστοσύνη δεν σημαίνει σε καμία περίπτωση, να μην παρακολουθήσει ο υπεύθυνος την πορεία των έργων. Πρέπει να επιλέξει επίσης τους συνεργάτες του με το κριτήριο της αξιοκρατίας, διαφορετικά θα είναι προδότης για την εμπιστοσύνη του Αλλάχ, του Απεσταλμένου και της πατρίδας.

Είπε επίσης ο Προφήτης, «όποιος άνθρωπος αναλαμβάνει την ηγεσία δέκα ανθρώπων, θα έρθει δεμένος την ημέρα της

¹ Al-Buchary, Sahih, kitaab al-Jum'a fi al-Qura wa al-Mudun, αριθ. Χαντίθ, 893, και Muslim, Sahih, αριθ. Χαντίθ, (4828, και Abu Dawoud, Sunan, αριθ. Χαντίθ, (2930).

κρίσεως, και θα τον απελευθερώσει το καλό που έκανε, ή θα τον κρατήσει δεμένο το κακό που έπραξε». ¹

Πρέπει να γνωρίσουμε ότι θα έρθει κάποια μέρα όπου θα πει ο Θεός, «σταματήστε τους όλους, διότι πρέπει να λογοδοτηθούν», (αλ-Σαφάτ, 24). Και, «τότε θα παρουσιαστείτε και τίποτα δεν θα μένει κρυφό», (αλ-Χαάκα, 18). Επίσης, «Υιέ μου, μπορεί να έχει το βάρος ενός κόκκου σινάπεως και μπορεί να βρίσκεται μέσα σ' έναν βράχο, ή στον ουρανό ή στην γη, ο Αλλάχ θα το ανακαλύψει. Τίποτα δεν διαφεύγει από την προσοχή του Αλλάχ», (Λουκμάν, 16).

1

Η οικοδόμηση των κρατών και η πτώση τους

Αρχικά τονίζουμε ότι τίποτα δεν είναι πιο επικίνδυνος στην ιστορία της ανθρωπότητας από τις μεταβατικές περιόδους για τις χώρες. Πολλοί ερευνητές έγραψαν για το θέμα αυτό, δηλαδή την πτώση διαφόρων χωρών και την ανέγερση άλλων. Ο πρώτος και μεγαλύτερος κίνδυνος που ευθύνεται την πτώση των χωρών, βγαίνει από το εσωτερικό τους, λόγω προδοσίας κάποιων πολιτών τους, που κάποιοι τους εκμεταλλεύονται για την εκτέλεση των καταστροφικών τους σχεδίων. Το Κοράνι τονίζει, «και όταν πρόθεσή μας είναι να καταστρέψουμε μια πολιτεία, ανακοινώνουμε τις εντολές Μας στον απείθαρχο λαό της, αλλά εκείνοι παρανομούν. Έτσι η ποινή επαληθεύει και τους τιμωρούμε εξοντώνοντας όλους», (αλ-Ισραά, 16).

Το Κοράνι υπογραμμίζει επίσης, «όσον αφορά τους Αντ, συμπεριφέρθηκαν αλαζονικά στην γη, χωρίς λόγο, και είπαν: «ποιος είναι ανώτερος από μας σε δύναμη;». Δεν αντιλαμβάνονται ότι Αλλάχ που τους έπλασε, είναι ανώτερος σε δύναμη; Και εξακολουθούν ν' απορρίπτουν τα σημάδια Μας», (Φουσσέλατ, 15).

Το Κοράνι αναφ'ερει επίσης, «και στείλαμε τον Λωτ, που είπε στον λαό του, «μήπως διαπράττετε απέχθειες, όπως κανένας ποτέ στον κόσμο δεν έπραξε πριν από εσάς;

Ποθείτε άνδρες αντί για γυναίκες. Όχι, εσείς είστε ένας λαός που ξεπενά τα όρια», (αλ-Αράφ, 80- 18).

Η ορθή και λογική ηγεσία είναι εκείνη που εφαρμόζει την δικαιοσύνη, διότι ο Αλλάχ βοηθάει την άπιστη χώρα που τηρεί την δικαιοσύνη, και δεν βοηθάει την πιστή που είναι άδικη. Η λογική ηγεσία βασίζεται στα ενάρετα έθνη, και αυτός είναι ο νόμος του Αλλάχ.

Μερικοί ερευνητές που ασχολούνται με την πολιτική των εθνών, ανέφεραν μερικά στοιχεία που βοηθούν στην σταθερότητα των χωρών και άλλα που οδηγούν τις χώρες σε πώση. Από αυτά αναφέρουμε,

Πρώτον: Η διαφθορά και διάδοση της δωροδοκίας σε όλες τις μορφές της, και και ο νεποτισμός, καθώς οι άνθρωποι δεν θυμώνουν από την διαφθορά και την αίσθηση της αδικίας. Ως εκ τούτου, κάθε δίκια ηγεσία πρέπει να έχει ως προτεραιότητα την καταπολέμηση της διαφθοράς. Τονίζουμε ότι προχωρούμε με σταθερούς ρυθμούς, και ίσως άνευ προηγουμένου, στην τρέχουσα αιγυπτιακή πραγματικότητα, σε αυτή την κατεύθυνση. Αυτό βοηθάει την Αίγυπτο να βελτιώσει την θέση της στον αγώνα κατά της διαφθοράς και και να σημειώσει μεγάλη πρόοδο στην διαφάνεια.

Δεύτερον, Η διάδοση της αδικίας, τόσο στο επίπεδο των ατόμων λόγω της απουσίας της ασφάλειας ή της απουσίας ενός δίκαιου δικαστικού συστήματος ή της απουσίας της δικαιοσύνης, όσον αφορά την πρόσβαση σε ίσες ευκαιρίες σε οποιανδήποτε μορφή, ή σε επίπεδο της τάξης, που βασιζεται στον αποκλεισμό των φτωχών, αντιμετωπίζοντας του με περιθωριοποίηση.

Αυτό απαιτεί την ένωση όλων των επίσημων, των κοινωνικών και πολιτικών θεσμών, μέσω ολοκληρωμένων κοινωνικής πρόνοιας, για την ανάγκη να προστατευθούν οι πιο φτωχές τάξεις. Πρέπει να τους προσφέρεται η κατάλληλη φροντίδα, διότι είναι θρησκευτική και εθνική υποχρέωση. Αυτά τα στοιχεία καλούν για αλληλεγγύη και συμπόνια, διότι είμαστε στο ίδιο πλοίο στο οποίο, όπου κανείς μόνος του δεν σώζεται. Ο Προφήτης είπε, «εκείνοι που εφαρμόζουν τους νόμους του Θεού, και οι άλλοι που τους παραβιάζουν μοιάζουν με ανθρώπους πάνω σ' ένα πλοίο, όπου μερικοί μένουν πάνω και άλλοι στο κάτω μέρος. Και όταν εκείνοι που είναι κάτω θέλησαν να έχουν νερό, πέρασαν από τους άλλους που βρίσκονται πάνω. Τότε σκέφτηκαν να τρυπήσουν το πλοίο για να μην ανέβουν. Αν οι άλλοι τους

αφήσουν θα καταστραφούν όλοι, και αν τους βοηθήσουν και τους συμβουλεύσουν, θα σωθούν όλοι».¹

Τρίτον, Η απουσία ασφάλειας, οι αδυναμίες της κρατικής εξουσίας, οι συμμορίες, οι ένοπλες οργανώσεις, επιβάλλουν την εξουσία τους στην κοινωνία ή σε ένα της μέρος. Συνεπώς, αυτό οδηγεί τους καταπιεσμένους να χάσουν την εμπιστοσύνη τους στο κράτος. Γι' αυτό η υποστήριξη και η ενίσχυση των στρατιωτικών και αστυνομικών θεσμών, που προστατεύουν την πατρίδα, θεωρούνται θρησκευτικό και πατριωτικό καθήκον. Η ασφάλεια του πολίτη και διατήρηση της αξιοπρέπειάς του, πρέπει να αποτελέσουν προτεραιότητα για κάθε σύστημα που επιδιώκει σταθερότητα και αι εθνική αφοσίωση.

Τέταρτον, Η υποβάθμιση των αξιών, διότι τα έθνη που δεν βασιζονται σε αξίες και η ηθική, φέρουν τους παράγοντες της πτώσης στα θεμέλια της οικοδόμησής τους. Οι πολιτισμοί ενδέχεται να περάσουν από περιόδους αδυναμίας και ασθένειας, όμως οι μορφωμένοι άνθρωποι, οι φιλόσοφοι και οι επιστήμονες, είναι οι προστάτες τους και των αξιών. Ως εκ τούτου, και η σωστή φροντίδα, και η ορθή επιλογή τους και η προετοιμασία τους, για να αναλάβουν τα βαριά καθήκοντα που τους ανατίθενται, είναι

¹ Al-Buchary, Sahih, kitaab al-Sharikah, αριθ. Χαντίθ, 2493.

βασικός στόχος που επιδιώκουμε και εργαζόμαστε σκληρά για να επιτύχουμε στην παρούσα αιγυπτιακή πραγματικότητα.

Πέμπτον, Οι υποβάθμισμένες συνθήκες διαβίωσης των ατόμων, με τρόπο που καταπατά τις βασικές τους ανάγκες. Παρά την κατανόηση που πρέπει να δείξουν οι άνθρωποι στην επιδείνωση κατάσταση, και τις ιδιαίτερες συνθήκες και προκλήσεις, που περνά η χώρα τους, και παρά το γεγονός ότι υπενθυμίζουμε ότι οι σύντροφοι του Προφήτη, έτρωγα τα φύλλα των δέντρο λόγω κληρής πείνας και που προκάλεσε η οικονομική πλιορκία, τονίζουμε ότι όλοι πρέπει να εργαστούμε σκληρά. Πρέπει να υπάρχει αλληλεγγύη και να και κοινωνική μέριμνα για τους φτωχούς. Πρέπει να αντιμετωπίσουμε με αποφασιστικότητα το μονοπώλιο, πρέπει να υπάρχει ισορροπία στην φιαχείριση των πόρων. Με τον τρόπο αυτό αποκαταστάται η ασφάλεια στην κοινωνία. Αναμφίβολα, οι επιχειρηματίες και οι μη κερδοσκοπικές οργανώσεις, διαδραματίζουν σημαίνοντα ρόλο στην αποκατάσταση της ισορροπίας και στην κάλυψη των βασικών αναγκών των φτωχών.

Οι κίνδυνοι της οικονομικής πτώσης των χωρών

Η πτώση των χωρών μπορεί να προκαλείται από εσωτερικά ή και εξωτερικά αίτια, και τα πρώτα δεν είναι καθόλου λιγότερα επικίνδυνα από τα άλλα. Για αυτό πρέπει οι χώρες να τα δίνουν μεγάλη προσοχή.

Ο εξωτερικός εχθρός είναι ορατός, και ενώνονται οι λαοί για να τον αντιμετωπίσουν. Είναι ένας άγριος εχθρός, υπό το φως της τέταρτης γενιάς και πέμπτης γενιάς πολέμων, και της εξέλιξης των μεθόδων των συγχρόνων πολέμων. όμως, προσπάθεια να ρίξουν τα κράτη, χρησιμοποιώντας το εσωτερικό τους, είναι η πιο επικίνδυνη, είτε γίνεται λόγω εσωτερικών είτε εξωτερικών παραγόντων. Μπορεί να χρησιμοποιούνται επίσης άλλα αίτια, όπως η εσωτερική δικήνοια, ο θρησκευτικός σεχταρισμός, εθνοτική ή φυλετική καταγωγή. Παρ' όλ' αυτά, το τέτοιοι είδους παράγοντες είναι πλέον γνωστοί, και τους γνωρίζουν οι χώρες.

Το θέμα της εξάπλωσης των συκοφαντίων και των φημών, που αποσκοπεύουν να παραμορφώσουν την εικόνα των ηγετών και να στρεβλώνουν τις ήσσονος σημασίας πράξεις, στρεβλώνουν επίσης κάθε επίτευγμα, υπονομεύουν τα εθνικά σύμβολα, κατασκευάζουν τα ψέματα, μέσω των οποίων εξαπολύσουν απελπισία και απογοήτευση στις

καρδιές των ανθρώπων. Σκοπό πάντα έχουν να παρακινήσουν τα πνεύματα των ανθρώπων εναντίον των κωρών τους ή για να τους αποθαρρύνουν να εργάζονται και να παράγουν για αυτές.

Αυτό μπορεί να αντιμετωπιστεί, σε περίπτωση που το κράτος έχει αναπτυγμένη οικονομική κατάσταση, και μπορεί να εκπληρώσει τις εσωτερικές και εξωτερικές της υποχρεώσεις. Επίσης αν δύναται να εξασφαλίσει μια αξιοπρεπή ζωή στους πολίτες της. Σε περίπτωση οικονομικής κατάντιας, τότε δίνεται μεγάλη ευκαιρία στους εχθρούς να εφαρμόσουν τα καταστροφικά τους σχέδια εναντίον της χώρας.

Επομένως, πρέπει να βασιζόμαστε στις δυνάμεις μας, διότι αυτή είναι η μόνη εναλλακτική λύση που έχουμε και να δείξουμε αυτοπεποίθηση μέσω της αύξησης της παραγωγής και τον εξορθολογισμό. Αυτό επιβεβαιώνει οι εμπειρογνώμονες και οι οικονομολόγοι, το επιβάλλει και η θρησκεία.

Το Κοράνι ανφέρει από την ιστορία του Ιωσήφ, «και [ο Ιωσήφ] είπε, «θα σπείρετε επί επτά χρόνια και θα δουλέψετε σκληρά και ακατάπαυστα, ν' αφήσετε όμως τον σπόρο μέσα στο στάχυ, εκτός από λίγο που θα τρώτε», (Ιωσήφ, 47). Αυτή είναι έκκληση προς αύξηση της παραγωγικότητας και στον

σωστό εξορθολογισμό. Είπε ο Προφήτης, «αν η ημέρα της κρίσεως έρθει και κάποιος από σας κρατά στο χέρο του ένα μικρό δέντρο, τότε αν μπορεί να το φυτέψει πριν σηκωθεί να το κάνει».¹

Βελτίωση της οικονομίας και η αφοφυγή της οικονομικής πτώσης, βασίζονται σε καποια θεμέλια,

Πρώτον, η αύξηση της παραγωγικότητας, της απόδοσης, της δημιουργικότητας και της καινοτομίας με τελειότητα, στα πιο ζωτικής σημασίας προϊόντα και τα πιο οικονομικά κερδοφόρα, και όχι μόνο σε τρόφιμα και ποτά.

Δεύτερον, ο εξορθολογισμός δεν είναι μόνο στα τρόφιμα και στα ποτά, αλλά σ' όλες τις πτυχές της οικονομικής διαδικασίας: στο νερό, στο φυσικό αέριο, στην ηλεκτρική ενέργεια, σ' όλες τις πρώτες ύλες και στα φάρμακα που χρησιμοποιούνται στη ζωή μας.

Τρίτον, είναι το πιο σημαντικό, να εκπληρώσουν οι άνθρωποι τις υποχρεώσεις τους απέναντι στην πατρίδα τους, και να απαλλαγούν το πνεύμα της αμέλειας. Να μην προσπαθήσουν να απολαύσουν τις υπηρεσίες χωρίς επιδόσεις ή χωρίς την πραγματική τους αξία.

¹ Ahmad, Musnad, τόμ. 27, σ. 273.

Τονίζουμε ωστόσο, ότι η οικονομική πρόνοια θα πρέπει να φτάσει στους ανθρώπους που έχουν πραγματικά ανάγκη, και να ηθική και αξιοπρέπεια για εκείνους που σ' εκείνους που προσπαθούν να την αποκήσουν χωρίς πραγματική ανάγκη.

Τέταρτον, πρέπει να τηρήσουν οι άνθρωποι τις υποχρεώσεις τους, και να πληρώσουν τις ανταμοιβές των υπηρεσιών που τους προσφέρονται, έτσι ώστε το κράτος να μπορέσει να συνεχίσει το έργο του.

Δίνοντας το παράδειγμα του ηλεκτρισμού, τονίζουμε ότι έχουμε περάσει δύσκολες περιόδους, είχαμε διακοπές ρεύματος, και υποβάσμεσμες υπηρεσίες, που προκάλεσαν σοβαρές αρνητικές επιδράσεις. Όμως το Υπουργείο Ηλεκτρισμο δεν είχε την δυνατότητα να παρέχει καλύτερες υπηρεσίες, την στιγμή που μια μερίδα πολιτών δεν πληρώνουν τα οφέλη τους. Αυτό θα βοηθούσε επίσης το Υπουργείο αναβαθμίσει τις υποδομές του, και τις μονάδες παροχής υπηρεσιών του των καυσίμων που χρειάζονται για την λειτουργία τους. Η συνέπεια στην πληρωμή των οφελών, θα βοηθήσει τον υπουργείο αναμφίβολα στο να προσφέρει καλύτερες υπηρεσίες, το ίδιο ισχύει και για το σιδηροδρομικό, το μετρό και όλες τις άλλες υπηρεσίες.

Η διαφυγή κανείς από την αποπληρωμή των οφελών του, ή η προσπάθεια να πραγματοποιήσει προσωπικό συμφέρον εις βάρος του κοινού συμφέροντος, αυτό εναντιώνει στην θρησκεία και στις αξίες και τις οικονομικές αρχές. Όλα αυτά είναι στοιχεία που οδηγούν στην οικονομική πτώση των χωρών.

Οι περιπλανώμενες οργανώσεις προωθούν τα μέλη τους για να μην εκπληρώσουν τα οφέλη τους, με στόχο την υποβάθμιση αυτών των υπηρεσιών, για να φανεί το κράτος ανίκανο ή αποτυχεμένο. Ένα κράτος που δεν δύναται να εξασφαλίσει τις ανάγκες των πολιτών του, πράγμα που θα τους οδηγήσει στην εξέγερση ενάντια στους ηγέτες τους. Αυτές οι οργανώσεις αποσκοπούν στο να καταλάβουν την εξουσία, με οποιοδήποτε τίμημα, ακόμα και αν καταστραφεί το κράτος. Τέτοιες οργανώσεις δεν πιστεύουν στο κράτος ότι στους θεσμούς του, πιστεύουν μονάχα στα στενά τους δεοντολογικά συμφέροντα.

Η προστασία των εθνών είναι θρησκευτικό καθήκον

Αναμφίβολα, η αγάπη για την πατρίδα είναι ένα φυσικό ένστικτο που βρίσκεται μέσα στον άνθρωπο. Ο Προφήτης μας δίνει το καλύτερο παράδειγμα σ' αυτό, λέγοντας, όταν εκδιώχθηκε από την Μέκκα, «μα τον Αλλάχ, εσύ είσαι η καλύτερη γη για μένα και για τον Αλλάχ, και αν δεν με εκδιώξαν δεν θα έφευγα».¹

Όταν μετανάστευσε στην Μεντίνα, δεν ξέχασε ποτέ την πατρίδα του την Μέκκα, και είπε, «Θεέ μου κάνε μας να αγαπήσουμε την Μεντίνα όπως αγαπάμε και την Μέκκα ή και περισσότερο».² Ο Προφήτης πάντα ποθούσε την πατρίδα του την Μέκκα, και κοιτούσε προς τον ουρανό για να του κάνει ο Θεός την χάρη και να κατευθυνθεί προς την Μέκκα στις προσευχές του. Το Κοράνι αναφέρει, «βλέπουμε το πώς κοιτάς τον ουρανό. Θα σου χαρίσουμε μια Κίμπλα που θα είσαι ικανοποιημένος. Κατευθυνθείτε προς τον Ιερό Οίκο, και οι άνθρωποι της Βίλου γνωρίζουν ότι είναι η αλήθεια από τον Κύριο τους. Ο Αλλάχ γνωρίζει όλα όσα κάνουν», (αλ-Μπάκαρα, 144). Ο Αλλάχ του έδωσε την χάρη, και τον διέταξε να προσανατολιστεί προς την Μέκκα στις προσευχές

¹ Al-Termizy, Sunan, αριθ. Χαντίθ, (4304).

² Al-Buchary, Sahih, αριθ. Χανντίθ, (1889).

του, να κατευθυνθεί προς τον πρώτο ιερό Οίκο που χτίστηκε για τους ανθρώπους.

Ο αλ-Χάφιζ αλ-Δάχαμπυ ανέφερε σχολιάζοντας μερικά πράγματα που αγαπούσε ο Προφήτη (ΕΕΑΕ), «αγαπούσε [ο Προφήτης] την Αϊσσα, τον πατέρα της, τον Ούσσαμ, τα δυο ανίψιά του, τα γλυκά και το μέλλι, το όρος του Ούχουντ και την πατρίδα του».¹

Ο Αμπντουλμάλικα αλ-Ασμά'ιε είπε, «αν θέλεις να γνωρίσεις το πόσο είναι αφοσιωμένος ένας άνθρωπος, τότε να δεις την νοσταλγία του για την πατρίδα του, την οικογένειά του την στεναχώρια του για τα χρόνια που πέρασαν».² Αυτό το ανέφερε και ένας βεδουίνος.³

Στο πλαίσιο του καινούτου μας σχέδιο, που βασίζεται στην διάκριση ανάμεσα στο αμετάβλητο και το μεταβλητό. Επίσης να μην αντιμετωπίζονται με ιερότητα τα κείμενα- τα μη ιερά- και οι άνθρωποι- που εξήσου δεν είναι ιεροί. Πρέπει να υπάρχει σύγχρονη ανάγνωση για το Ιερό Κοράνι και την σούννα του Προφήτη. Πρέπει να υπάρχει κατανόηση των κειμένων, επίσης να γίνει συλλογισμός για

¹ Al-Zahaby, Seyiar A'laam al-Nubalaa, 15/ 394.

² Al-Ma'lujy, Kashf al-Khulafaa, 1/ 347.

³ Al-Uqd al-Fareed, 4/ 31.

τα κείμενα αυτά. Το τζιχάντ επίσης πρέπει να συνδέεται με την πραγματικότητα, και να λαμβάνονται υπόψιν οι σύγχρονες εξελίξεις.

Κάποιες οργανώσεις θέτουν το δίλημμα, «ή πιστεύεις στην θρησκεία ή στο κράτος», και αυτό είναι περιπλανητικό εκ μέρος τους. Αυτές οι οργανώσεις αναφέρονται στην θρησκεία και το κράτος σαν δυο αντίθετες έννοιες, ενώ στην πραγματικότητα η θρησκεία χρειάζεται κράτος να την προστατεύει. Ωστόσο, οι νομολόγοι θεωρούν ότι αν οι εχθροί εισβάλουν σε μια μουσουλμάνική χώρα, τότε το τζιχάντ επιβάλλεται σ' όλους τους πολίτες. Αυτό τους το επιβάλλει η θρησκεία, και είναι βασικός σκοπός της Σαρί'α.

Μελετώντας αυτά τα πέντε συνολικά στοιχεία, θεωρώ ότι δεν αποτελούν κάτι ιερό, αλλά μπορεί να αλλάξουν ανάλογα με την εποχή και τις ανάγκες.

Κρίνουμε αναγκαίο το γεγονός να προστεθεί η προστασία της πατρίδα σ' αυτούς τους σκοπούς, διότι κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να δεχτεί να καταστραφεί η πατρίδα του και να μένει άπραγος. Για αυτό αυτοί οι σκοποί πρέπει να είναι έξι, η θρησκεία, η πατρίδα, η ψυχή, ο νους, η περιουσία και το γένος.

Γι' αυτό η προστασία της πατρίδας είναι εθνικό καθήκον, και η καταστροφή της αντιτίθεται σ' αυτούς τους υπέρτατους σκοπούς.

Η εξουσία κατά την προοπτική των εξτρεμιστικών οργανώσεων

Η εξουσία έχει γίνει, υπό το πρίσμα των εξτρεμιστικών οργανώσεων και της δεοντολογίας τους σκοπό και όχι μέσο. Η δομημένη σκέψη αυτών των οργανώσεων επικεντρώνεται, σχετικά με το θέμα αυτό, σ' ένα μοναδικό σημείο, είτε να κυβερνήσουν εκείνες, είτε να καταστρέψουν μέχρι να ανατραπεί το καθεστώς.

Για να καταφέρουν το στόχο τους, θεωρούν όλα τα μέσα επιτρεπτά, θεωρούν μάλιστα, ότι οτιδήποτε μπορεί να συμβάλει στην επίτευξη του στόχου αυτού, είναι- κατά την δεοντολογία τους- ένα μέσο ενδυνάμωσης που θα οδηγήσει σε αυτόν τον σκοπό. Αυτές οι οργανώσεις χρησιμοποιούν αυτά τα μέσα ακόμα και αν θα οδηγήσουν στην αιματοχυσία, ή την τρομοκρατία των αθώων ανθρώπων, στην πτώση των κρατών, ή στην διαίρεσή τους σε μικρά κρατίδια, και και να τα καταστρέψουν, ή να θέσουν ριζικά σε κίνδυνο την ύπαρξή τους. Ως εκ τούτου, δεν αναμένεται τίποτα καλό από αυτές τις οργανώσεις για τις πατρίδες τους. Είναι κακό στίγμα με κακή ύπαρξη όπου και αν βρίσκονται, διότι το κοκό τους συνοδεύει πάντα. Γενικά, αυτές οι οργανώσεις πιστεύουν ότι μόνο στον εαυτόν τους. Είναι έτοιμες να συμμαχήσουν με τον εχθρό, διότι δεν πιστεύουν στην πατρίδα ούτε στο εθνικό κράτος. Μπορεί

ακόμα να συμμαχήσουν με τον ίδιο τον διάβολο, τον διεθνή σιωνισμό και με οποιονδήποτε θεωρούν ότι θα τις βοηθήσουν, να φτάσουν στην εξουσία και να πετύχουν τον στόχο που θέλουν.

Άξιον αναφορά είναι ότι αυτές οι οργανώσεις δεν θεωρούν τέτοιου είδους συμμαχίες προδοσία, κρίνουν όμως, ότι είναι προσωρινές ή στρατηγικές, εφ' όσον θα τους οδηγήσουν στο να πραγματοποιήσουν τον στόχο τους, δηλαδή να καταλάβουν την εξουσία που γνωρίζουν τίποτα για και τις απαιτήσεις της.

Προκειμένου να επιτύχουν τους στόχους τους, επικαλούνται το πρόσχημα ότι ορισμένοι κυβερνήτες δεν εφαρμόζουν τον νόμο του Θεού. Όταν συζητάτε το θέμα αυτό με τα μέλη αυτών των ομάδων σχετικά με την έννοια του νόμου του Θεού, βρίσκουμε ότι δεν κατανοούν τόποτα περί του θέματος. Αυτό το έχουμε δείξει με σαφήνεια στο βιβλίο μας: «έννοιες πρέπει να διορθώνουν» και «παραληρητικές ιδέες των τρομοκρατών και η απάντηση σ' αυτές», που εκδόθηκαν από το Αιγυπτιακό Υπουργείο Βακουφίων υπό την εποπτεία και την επιμέλειά μας.¹

¹ Mouhammad M. Jum'a, Mafaheem yajeb an Tusahhah, 1440 / 2019. Και Dhalalaat al-Irhabien wa tafnedaha, 1438 / 2017.

Επιβεβαιώσαμε ότι η δέσμευση σε ό, τι έχει αποκαλύψει ο Αλλάχ (ο Παντοδύναμος), δεν εμποδίζει την επίκληση των ανθρώπων με τους πολιτικούς νόμους, στο πλαίσιο των γενικών αρχών της νομοθεσίας, σύμφωνα με την αλλαγή του χρόνου και του τόπου. Η εφαρμογή των νόμων αυτών δεν αντιτίθεται στην Σαρί'α, εφ' όσον εκπληρούν τα συμφέροντα των χωρών, των λαών, των ατόμων και των κοινωνιών, και δεν επιτρέπει τα απαγορευμένα ούτε απαγορεύει τα επιτρεπτά, ούτε ή έρχονται σε αντίθεση με τις σταθερές της Σαρί'α ή την αμφισβητούν.

επιβεβαιώνουμε ότι το Ισλάμ δεν επιβάλλει ένα συγκεκριμένο αμετάβλητο κυβερνητικό σύστημα, που δεν μπορεί κανείς να το αλλάξει. Αλλά ορίζει κάποια θεμέλια και πρότυπα, που αν επιτυγχάνονται, τότε το σύστημα διακυβέρνησης μπορεί κάλλιστα να χαρακτηριστεί δίκαιο και ορθό που το εγκρίνει το Ισλάμ.

Το πιο σημαντικό στο θέμα αυτό είναι το κατά πόσον το σύστημα διακυβέρνησης εκπληρώνει τα συμφέροντα των πολιτών, ή αν ο κυβερνήτης εργάζεται προς την κατεύθυνση αυτή, με στόχο την αποκατάσταση της δικαιοσύνης, της ισότητας και της υπεύθυνης ελευθερίας, τότε είναι ορθή διακυβέρνηση.

Κάτω από αυτόν τον κύριο τίτλο, υπάρχουν πολλές λεπτομέρειες που στοχεύουν στην επίτευξη δικαιοσύνης σ' όλες τις μορφές, την πολιτική, την κοινωνική και την δικαστική μεταξύ όλων των ανθρώπων, χωρίς καμία φυλετική, χρωματική ή θρησκευτική διάκριση. Το Κοράνι αναφέρει, «δεν επιτρέπεται ο εξαναγκασμός στην θρησκευτική πίστη». Επίσης, «έχετε την θρησκεία σας και εγώ έχω την δική μου», (αλ-Καφιρούν, 6). Όποιο κυβερνητικό σύστημα φροντίζει τις ανάγκες των ανθρώπων στον τομέα της υγείας, της παιδείας και υποδομή, ικανοποιεί τον Αλλάχ και εκπληρεί τις ανάγκες των ανθρώπων.

Το ορθό και δίκιο σύστημα, είναι εκείνο που έχει θεσμούς, που εργάζονται για την επίτευξη της δικαιοσύνης μεταξύ των ανθρώπων, και των συμφερόντων της χώρας και του λαού. Είναι ένα σύστημα που βασίζεται στην *Σούρα* και λειτουργεί αξιοκρατικά, για να δώσει ευκαιρία στους ειδικευμένους ανθρώπους. Δεν έχει σημασία το πώς ονομάζεται το σύστημα, εφ' όσον ανταποκρίνεται στις ανάγκες των ανθρώπων και εκπληρεί τους στόχους τους. Αυτό άλλωστε, επιδιώκει να επιτύχει το Ισλάμ μεταξύ όλων των ανθρώπων για να επιτευχθούν οι στόχοι της θρησκείας και της ζωής μαζί.

Αυτό από το οποίο προειδοποιούμε τους ανθρώπους είναι ότι, αυτές οι οργανώσεις, τρέφουν μεγάλο φθόνο και μίσος

για την κοινωνία, και προσπαθούν να την βλάψουν με διαφόρους τρόπους είτε με απευθείας δολιοφθορά ή με την διαστρέβλωση της αλήθειας και παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών. Για να επιτύχουν τους στόχους τους, χρησιμοποιούν πονηρές μεθόδους, που μπορούν μόνο τέτοιες ομάδες κατεδάφισης, χωρίς καμία εθνική συνείδηση, να τις χρησιμοποιήσουν. Τα μέλη των οργανώσεων αυτών, ανεξάρτητα από το επάγγελμά του, όταν είναι να επιλέξει ανάμεσα σ' ένα εθνικό και ξένο προϊόν, διαλέγει συνειδητά το ξένο, με στόχο την καταστροφή της εθνική βιομηχανικής παραγωγής. Θεωρώντας έτσι, ότι αυτό οδηγεί στην αποδυνάμωση του κράτους και την πτώση του, για να μπορέσουν στην συνέχεια να καταλάβουν την εξουσία. Αυτές οι οργανώσεις ψάχνουν μόνο για το πώς να αποκτήσουν την εξουσία, ακόμα και αν το καταφέρουν στα συντρίμια των κρατών. Όμως δεν θα πετύχουν ποτέ τον στόχο τους, διότι, «και εκείνοι σχεδιάζουν πονηρά, αλλά και ο Αλλάχ σχεδιάζει, και ο Αλλάχ είναι ο καλύτερος σχεδιαστής», (αλ-Ανφαάλ, 30).

Η έννοια του συμφέροντος μεταξύ του κράτους και της Οργάνωσης

Το συμφέρον σύμφωνα με το κράτος είναι κοινό, και πραγματοποιεί τις ανάγκες της χώρας και όλων των πολιτών της. Δεν εννοούμε το συμφέρον, με την στενή έννοια, αφορά ορισμένα άτομα σε βάρος ορισμένων άλλων, ή ορισμένων κομμάτων σε βάρος άλλων ή και σε βάρος της ολόκληρης της πατρίδας.

Το συμφέρον σύμφωνα με την προοπτική της Οργάνωσης, είναι εκείνο που πετυχαίνει για το ενδιαφέρον της. Κάποια μέλη της υπερβάλλουν, θεωρώντας το συμφέρον είναι εκείνο των ηγετών της Οργάνωσης. Μπορεί η Οργάνωση να θυσιάσει μερικά άτομα για να επιβιώσει, όμως αυτό δεν ισχύει για τους αρχηγούς ούτε τα παιδιά τους. Μπορεί όμως να γίνει σε περίπτωση σύγκρουσης, αντιπαλότητας και διαδικασίες αποκλεισμού μερικών ηγετών σε προσπάθεια να λεηλατήσουν την λεία. Η θυσία στην Οργάνωση γίνεται πάντα με τους ανθρώπους που βίσκονται στην τελευταία σειρά.

Αυτές οι οργανώσεις θυσιάζουν το κοινό συμφέρον, για το δικό τους, και μερικές μάλιστα θεωρούν ότι ένα κράτος αδύναμο είναι προς το συμφέρον τους. Αυτές προσπαθούν να συνδυάσουν τα συμφέροντά των μελών τους και των ηγετών

με τα δικά τους συμφέροντα, κοινωρία σε οικονομικά και κοινωνικό επίπεδο. Οπότε η υπεράσπιση του συμφέροντος της οργάνωσης γίνεται ένα μοιραίο ζήτημα για όλα τα μέλη της, και ότι η ζωή του ατόμου δεν μπορεί να συνεχίσει έξω από τη δική του οργάνωση. επίσης αν σκεφτεί να φύγει από την οργάνωση, τότε θέτε την ζωή του κίνδυνο και σε αποτυχία, όχι μόνο αλλά και η ίδια του η ζωή κινδυνεύει.

Ως εκ τούτου, τονίζουμε ότι οι φετφάδες πρέπει να έχουν υπόχιν και το εθνικό συμφέρον. Όταν μας ρωτούν για παράδειγμα περί επισκέψεως της Ιερουσαλήμ, επί την παρούσα κατάσταση, τότε πρέπει να συμβουλευτούν οι ειδικευμένοι για το θέμα αυτό. Αν θεωρούν ότι η επίσκεψη είναι επικίνδυνη, και θα έχει αρνητικές συνέπειες, τότε απαγορεύεται η επίσκεψη. Σε τέτοιου είδους θέματα πάντα ισχύει η απόφαση του κυβερνήτη, διότι κατέχει πλήρη γνώση για το κοινό συμφέρον και τις συνέπειες.

Ο πολιτικός πλουραλισμός και οι δυνάμεις του παρακράτους

Κατά αρχάς τονίζουμε ότι αυτός ο τίτλος συνειδητά και εσκεμμένα συνδυάζει δύο αντιφατικά πράγματα, όσον αφορά την αποδοχή και την απόρριψη. Το ένα από μάλιστα, είναι απαραίτητο για τον εμπλουτισμό της δημοκρατικής διαδικασίας, ενώ το άλλο αποτελεί σοβαρή απειλή για την οντότητα του κράτους και απειλεί με κατάρρευσή του ή την αδυναμία ή και την διαίρεσή του.

Ο πολιτικός πολουραλισμός όμως, είναι φυσικό δικαίωμα, διότι ο κόσμος ενός πόλου και η χώρα ενός κόμματος, οδηγούνται αναμφίβολα σε δικτατορία και αδυναμία, επειδή δεν υπάρχει πραγματικός ανταγωνισμός που να οδηγεί τον ανταγωνιστή να εξαντλήσει την μέγιστη ικανότητά του για να εκπληρώσει τα καθήκοντά του και τις υποχρεώσεις του.

Η ύπαρξη παράλληλων δυνάμεων σε οποιοδήποτε κράτος ή η ύπαρξη ομάδων πίεσης που έχουν δικά τους συμφέροντα, ανεξάρτητα από την φύση αυτών των ομάδων αυτών, αποτελεί κίνδυνο για την δομή και τη συνοχή των κρατών. Στο σημείο αυτό τονίζουμε το μεγάλο εκείνο κίνδυνο που φέρουν αυτές οι ομάδες που κρύβονται πίσω από τον μανδύα της θρησκείας, προσπαθώντας να αντλήσουν την εξουσία από την εκμετάλλευσή της.

Το μόνο κριτήριο με το οποίο ένα κράτος ή μια κοινωνία που αποδεικνύουν την δυνατότητά τους, το αν υπάρχουν ή δεν υπάρχουν παρακρατικές δυνάμεις. Διότι αυτό είναι υπόδειγμα το αν μπορεί το κράτος να εφαρμόσει τον νόμο σε όλους, χωρίς υπολογισμούς ή εξαιρέσεις ή δισταγμό. Να μην επιτρέψει σε καμία ομάδα ή τους οπαδούς της να εξαπατήσουν ή να παρακάμψουν έτσι όπως έγινε εκείνη την δύσκολη χρονιά υπό την κυβέρνηση των Αδελφών Μουσουλμάνων. Όλοι πρέπει να ακολουθούν τους νόμιμους τρόπους για να εκφράσουν τα αιτήματά τους. Πρέπει να συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις των νόμων και των κανονισμών σ' όλους τους τομείς, υπογραμμίζοντας ότι δεν επιτρέπουμε την απάτη στο νόμο, ούτε ισχύει η έκφραση, «ο σκοπός αγιάζει τα μέσα», διότι θα οδηγούσε την χώρα στην καταστροφή. Όμως η θεϊκή φροντίδα έσωσε την Αίγυπτο μας, γι' αυτό πρέπει να αντιμετωπίσουμε με

πάση αυστηρότητα την δεοντολογία των Αδελφών Μουσουλμάνων, για να φυλάξουμε την υπόληψη του κράτους.

Εμείς πιστεύουμε ότι στην θρησκεία δεν επιτρέπεται ο εξαναγκασμός, και ότι ο ρόλος των θρησκευόμενων ανθρώπων είναι να συμβουλεύουν τους ανθρώπους με ήπιο και καλό τρόπο. Δεν είναι ούτε δικαστές ούτε κυβερνήτες, σε αντίθεση με τις παρακριτικές οργανώσεις, που προβάλλουν θρησκευτικές, ιδεολογικές, πολιτιστικές, οικονομικές και κοινωνικές σκέψεις, μέσω μη κερδοσκοπικών οργανώσεων.

Εν κατακλείδι, κάθε οντότητα θεωρεί ότι είναι υπεράνω του νόμου και πάνω από τη λογοδοσία, και θεωρεί ότι κανείς δεν μπορεί να την κρίνει ούτε να την λογοδοτήσει, θεωρείται παρακριτική δύναμη και αποτελεί κίνδυνο και πίεση για το κράτος δικαίου και για την λειτουργία των θεσμών. Ο Προφήτης είπε, «από τους λόγους για τους οποίους καταστράφηκαν οι άνθρωποι που έζησαν πριν από σας είναι ότι όταν έκλεβε ένας γενναίος τον άφηναν, και όταν έκλεβε ένας φτωχός τον τιμωρούσαν. Μα τον Θεό που έχει την ζωή μου στα χέρια του, αν κλέβει η Φαντίμα η θυγατέρα του Μουχάμμαντ [μου], θα της κόψω το χέρι».¹

Σημείο αναφοράς είναι εκείνο που είπε ο Άμπου Μπακρ, «ω άνθρωποι! Ανέλαβα την εξουσία πάνω σε σας, και δεν είμαι καλύτερος από σας. Αν βρίσκεται ότι είμαι αδύναμος, τότε να με βοηθήσετε, και αν βρίσκεται ότι κάνω καλό, τότε να με υποστηρίξετε. Η φιλαλήθεια είναι αναγκαία, και το ψέμα

¹ Al-Buchary, Sahih, αριθ. Χαντίθ, (4304). Muslim, Sahih, αριθ. Χαντίθ, 1688.

είναι προδοσία. Ο αδύναμος μεταξύ σας για μένα είναι δυνατός, μέχρι να πάρει πίσω το δικό του, και ο δυνατός μεταξύ σας για μένα είναι αδύνατος μέχρι να δώσει το δικό που οφείλει. Να με υπακούετε εφ' όσο υπακούω στον Αλλάχ και τον Απεσταλμένο του, και αν δεν το κάνω, τότε δεν είστε αναγκασμένοι, να με υπακούετε».¹

Ο Όμαρ ιμπν αλ-Καττάμπ έστειλε στον Άμπου Μούσσα αλ-Ασσάρυ, μια ιστορική επιστολή, που αναφέρεται στις υποθέσεις της δικαιοσύνης. Ο Όμαρ στην επιστολή του, τον συμβούλεψε να είναι δίκιος με όλους τους ανθρώπους τους φτωχούς και τους αδύναμους, ακόμα και στον τρόπο με τους μιλάει.

Η συνολική δικαιοσύνη, η μη επιλεκτική, εγκυάται την την εφαρμογή του νόμου πάνω σε όλα τα μέλη της κοινωνία, επίσης τον σεβασμό της δικαιοσύνης. Αυτό βοηθάει επίσης στην αποκατάσταση της πνευματικής γαλήνης και σταθερότητας της κοινωνίας. Το πιο επικίνδυνο πράγμα είναι αυτές οι παράλληλες παρακρατικές δυνάμεις, και οι σεκταριστές ή εθνοτικές ομάδες, που προσπαθούν να αντλήσουν την εξουσία και την δύναμή τους από άλλες χώρες, και λειτουργούν για λογαριασμό των χωρών αυτών.

¹ Ibn Hesham, Sirah, τομ. 4, σ. 240., και Uyiun al-Achbaar, τομ. 2, σ. 234, al-Bedayiah wa al-Nehayiah, τομ. 5, σ. 248.

Η νομοθετική και πολιτική διαφωνία

Μιλήσαμε για την σχέση μεταξύ θρησκείας και πολιτικής, και υπογραμμίσαμε επανειλημμένα την σημασία της εδραίωσης της έννοιας του εθνικού κράτους και της σταθερής εθνικής οικοδόμησης, που βασίζεται σε αμοιβαία εθνικά δικαιώματα και υποχρεώσεις, και όχι στο θρησκευτικό εμπόριο ή στην εκμετάλλευσή της θρησκείας γενικά σε πολιτικά ή κομματικά συμφέροντα.

Ωστόσο, το φυσικό είναι να εργαστούν οι επιστήμονες για την ανοικοδόμηση και όχι την καταστροφή, για την ένωση και όχι την διχόνοια. Πρέπει να διαχωρίσουν ανάμεσα σ' εκείνο που είναι αποδεδειγμένο και αδιαμφισβήτητο και το άλλο που δείχεται άλλες απόψεις και ερμηνείες.

Ο Όμαρ ιμπν Αμπντουλαζίζ είπε, «αυτό που με χαροποιεί είναι ότι οι σύντροφοι του Μουχάμμαντ (ΕΕΑΕ), δεν είχαν μεταξύ του διαφωνίες».¹ Αυτό αφορά τις απόψεις τους, διαφέρει διότι υπάρχουν διάφορες υποθέσεις που οι κρίσεις τους αλλάζουν ανάλογα με την εποχή και τις συνηθίες.

Αυτό που αναμένεται από τους επιστήμονες, τους νομοθέτες και τους στοχαστές, να συλλογίζονται και να εργάζονται σκληρά για την αποκατάσταση της ασφάλεια και της

¹ Ibn Abdulbar ame'e bayian al-Ilm wa Fadhluh, αριθ. (1036).

ειρήνης. Έχοντας υπό όψιν την ισλαμική μέθοδο, για να πετύχουν την αποκατάσταση και την ενίσχυση της ειρηνικής συμβίωσης μεταξύ όλων των ανθρώπων. Πρέπει να έχουν πάντα σε προτεραιότητα το συμφέρον όλων των ανθρώπων, και όχι το ατομικό τους συμφέρον. Ωστόσο, ο Προφήτης (ΕΕΑΕ) εγκαθίδυσε τα θεμέλια της ειρηνικής συμβίωσης μεταξύ των μουσουλμάνων και των πιστών άλλων θρησκειών στην Μεντίνα. Αυτό ήταν καλό πρότυπο για τους μουσουλμάνους, όταν υπόγραψε ο Προφήτης της διαθήκης συμβίωσης και συμμαχίας με τους ιουδαίους της Μεντίνα, αναφέροντας όλες τις ιουδαϊκές φυλές, και στο τέλος τόνισε (οι ιουδαίοι έχουν την δική τους θρησκεία και οι μουσουλμάνοι έχουν την δική τους).¹ Κατάφερε επίσης ο Προφήτης (ΕΕΑΕ), να αφελοποιήσει μεταξύ των συντρόφων του, παρά τις διαφορετικές τους φυλετικές καταγωγές. Γνωστό είναι αυτό που είχαν οι Αούς και οι Χάζρατζ από έχθρα και εκδικήσεις. Το Κοράνι αναφέρει, «έχει συμφιλιώσει τις καρδιές τους. Αν έχει ξοδέψει όλες τις περιουσίες της γης, δεν θα μπορούσε να συμφιλιώσει τις καρδιές τους, όμως ο Αλλάχ έχει συμφιλιώσει μεταξύ τους. Ο Αλλάχ είναι Πανίσχυρος και Πάνσοφος», (αλ-Ανφάλ, 63).

Ως εκ τούτου, πρέπει οι επιστήμονες να πάρουν την πρωτοβουλία για την συμφιλίωση και όχι να την διχόνοια

¹ Ibn Hisham, al- Jserah alNabawyyiah, τόμ. 1, σσ. 503- 504.

και να ενισχύσουν την διαφωνία και να αναζωπυρώσουν το πύρ τους. Μερικοί όμως, πηγαίνουν στο άλλο άκρο και υιοθετούν παρεκκλίνουσες απόψεις, κάποιοι άλλοι κολακεύουν τις εξουσίες, και άλλοι προωθούν τις επιθυμίες επίκτησης κάποιων χωρών στο όνομα της θρησκείας. Αυτό αναμφίβολα, ενισχύει την διχόνοια μεταξύ των μουσουλμάνων, και οδηγεί στην αποσταθεροποίηση της περιοχής, επίσης απειλεί την ασφάλεια και την ειρήνη στον κόσμο. Όλοι αναζητούμε την ειρήνη και προσπαθούμε να την πραγματοποιήσουμε, προσπαθούμε επίσης να αποκλείσουμε τον θρησκευτικό σεχταρισμό από την πολιτική ζωή.

Δυστυχώς όμως, μερικές φωνές ανθρώπων των γραμμάτων, ενισχύουν την διχόνοια, επιδιώκοντας με αυτό την ικανοποίηση των ηγετών και των οπαδών, χωρίς κανέναν υπολογισμό των συνεπειών.

Τονίζουμε ότι ο εξολόθρευση του άλλου του διαφορετικού, είναι αδύνατη, και αντιτίθεται στην βούληση του Θεού, που μας έπλασε διαφορετικούς. Το Κοράνι τονίζει, «και αν το επιθυμούσε ο Κύριός σου, Θα δημιουργούσε όλους τους ανθρώπους ως ένα έθνος. Όμως, θα παραμένουν πάντα διαφορετικοί», (Χούντ, 118).

Οτιδήποτε εκθρική πράξη προς τον άλλον, ή οποιαδήποτε προσπάθεια εξόντωσή του, θα αντιμετωπιστεί με τον ίδιο εκθρικό τρόπο, και τότε όλος ο κόσμος θα ολισθήσει σε θρησκευτικές και σεχταρικές συγκρούσεις, που θα οδηγήσουν στην εξολόθρευση της ανθρωπότητας και στην καταστροφή.

Το φυσικό είναι όμως οι άνθρωποι των γραμμάτων να είναι δείγματα ειρήνης και ανοχής, αρμονία και διαλόγου, και όχι φωνές καταστροφής. Αυτός είναι ο πραγματικός σκοπός που πρέπει να εργαστούμε όλοι για την επιτεύξή του.

Η επιστήμη σύμφωνα με την προοπτική του κράτους και της Οργάνωσης

Το κράτος σημαίνει το κοινό συμφέρον, καθολική προοπτική, οικοδόμηση και ολοκληρωμένη στρατηγική. Σε αντίθεση με την στενή προοπτική της Οργάνωσης, που αναζητά μόνο το συμφέρον της.

Αυτές οι οργανώσεις περιορίζουν την επιστήμη στις θρησκευτικές κρίσεις, κυρίως στην νομολογική κληρονομιά, χωρίς να έχουν υπό όψιν τους τον χώρο και τον χρόνο και τις συνθήκες.

Μερικές από αυτές τις οργανώσεις βλέπουν μόνο ότι η επιστήμη περιορίζεται στα αόρατα θέματα ή στην θεϊκή γνώση. Υπάρχουν πολλές υπερβολές στα θέματα αυτά, και μερικά μάλιστα μπορεί να φτάσουν στο σημείο να ισχυρίζονται ότι έχουν θεία έμπνευση. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει θεία γνώση, το Κοράνι αναφέρει, «και του δώσαμε από την δική Μας την γνώση», (αλ-Καχφ, 56).

Τέτοια γνώση απαιτεί να συμφιλιώνουμε ανάμεσα στις διαφορετικές απόψεις, και όχι να ισχυρίζεται κανείς ότι μπορεί να προβλέπει τον μέλλον. Υπάρχουν και εκείνοι που προσπαθούν να ανάγουν όλες τις σύγχρονες αποκαλύψεις της επιστήμης στο Κοράνι και στην Σούννα του Προφήτη. Αυτό κάνουν και σ' όλους τους τομείς του

τουρισμού, της βιομηχανίας κ.λπ., αλλοιώνοντας την ερμηνεία των κειμένων για να εξυπηρετήσουν τις απόψεις τους. Μερικοί άλλοι ασχολούνται με την γνώση εκείνη που συμβάλλει στο συμφέρον της Οργάνωσης, και εγκαθιδύει την τυφλή και βωβή αφοσίωση προς αυτήν.

Όλοι οι άνθρωποι αναγνωρίζουν την ημασία της επιστήμης και την συμβουλή της στην οικοδόμηση και την εξέλιξη της ζωής. Άξιον αναφοράς είναι εκείνο που είπε ο ποιητής,

Με την γνώση και το χρήμα οι άνθρωποι χτίζουν τον κόσμο τους

Κανένας κόσμος δεν χτίζεται πάνω στην αμάθεια και την φτώχεια.

Επίσης:

Δείξτε μου ένα έθνος που να πραγματοποιήσει τις προσδοκίες του

Χωρίς γνώση ή χωρίς την κόψη του σπαθιού.

Η γνώση πάνω στην οποία χτίζεται το κράτος, είναι όλες οι γνώσεις εκείνες οι χρήσιμες, που βασίζονται στην κατανόηση του κειμένου και δεν εξαλείφει τον ρόλο του νου στην ερμηνεία, τον συλλογισμό και την κατανόηση του κειμένου, εκτός και αν το κείμενο είναι αποδεδεγμένο. Αυτό ισχύει για όλα τα κείμενα, εκτός από λίγα. Η σοφία

του Αλλάχ έκρινε ότι το βιβλίο και η Σούννα περιλαμβάνουν τους γενικούς κανόνες, τις γενικές αρχές, τους γενικούς σκοπούς, αφήνοντας στους επιστήμονες ανθρώπους την δυνατότητα να ερμηνεύσουν τα διάφορα ζητήματα, λαμβάνοντας υπόψη τις συνθήκες της εποχής και του χώρου , επίσης τα ήθη και έθιμα υπό το πρίσμα αυτών των γενικών σκοπών. Αυτό είναι ένα από χαρακτηριστικά του ισλαμικού νόμου και της ευελιξίας της και της παραγωγικής ικανότητας της.

Ως εκ τούτου καταλαβαίνουμε ότι οτιδήποτε αναφέρεται για την υπεράσπιση της γνώσης, περιλαμβάνει γενικά και αποροσδιόριστα την γνώσης. Δεν εννοείται να δώσουμε σημασία στην επιστήμη της νομολογία, ή της ερμηνείας των ιερών κειμένων ή της γλώσσας. Αλλά περιλαμβάνει την αριστεία σε όλες τις επιστήμες, που ωφελούν τους ανθρώπους στις υποθέσεις της θρησκείας τους ή στις κοσμικές τους υποθέσεις.

Η έννοια της εποχής της επιστήμης αναπτύσσεται με τεράστια και εκπληκτική εξέλιξη, και είναι μεγάλο σφάλμα να περιορίσουμε την έννοια της επιστήμης, την οποία το Ιερό Κοράνι μας παροτρύνει, και να ασχοληθούμε μόνο με τις θρησκευτικές επιστήμες. Η έννοια της επιστήμης όμως, περιλαμβάνει όλα όσα ωφελούν τους ανθρώπους στις υποθέσεις της θρησκείας και των υποθέσεων της ζωής τους.

Πρέπει να κατέχουν γνώση θρησκευτική, αραβική φιλολογία, γιατρική, φυσική, χημεία, αστρονομία, μηχανική και στον τομέα της ενέργειας και άλλες επιστήμες και γνώσεις, που ο κόσμος της ψηφιοποίησης κατέχει προτεραιότητα. Το Κοράνι αναφέρει, «να πες, «είναι ίδιοι εκείνοι που κατέχουν γνώση και εκείνοι που δεν κατέχουν;», (αλ-Ζούμαρ, 9). Επίσης, «να ρωτήσετε τους ανθρώπους εκείνους που κατέχουν την γνώση, αν εσείς δεν γνωρίζετε», (αλ-Ανμπιαά, 7). Αυτά είναι μεγάλης και ευρείας σημασίας εδάφια, γι' αυτό πρέπει να αναζητήσουμε την γνώση από τους επιστήμονες ανθρώπους, ο καθένας σύμφωνα με την ειδικότητά του.

Η αξία της επιστήμης απαιτεί να κατέχουμε την πρώτη θέση σ' όλους τους τομείς της επιστήμης, το Κοράνι υπογραμμίζει, «οι άνθρωποι με την γνώση πάντα φοβούνται τον Αλλάχ», (Φάτιρ, 28). Αναφέρει επίσης, «εκείνοι που δοξάζουν τον Αλλάχ όρθιοι, καθιστοί ή και πλαγιασμένοι και σκέφτονται για την δημιουργία των ουραμών και της γης. [λένε]: «Κύριε, όλα αυτά δεν τα έπλασες μάταια. Εσύ είσαι ο δοξασμένος. Σώσε μας από την τιμωρία της κόλασης», (Αλ -Ιμράν, 191- 192). Επίσης, «ω Τζίνι και άνθρωποι αν μπορείτε να φύγετε από κάτω από τους ουραμούς και την γη, τότε κάντε το. Όμως δεν μπορείτε να

το κάνετε χωρίς μέσο», (αλ-Ραχμάν, 33). Αυτό το μέσο, καθώς επισημάνουν κάποιοι επιστήμονες, είναι η γνώση.

Η ιαλμική και αραβική μας ιστορία θεωρείται πλούσια χάρη στα μεγάλα ονόματα επιστημόνων υψηλού επιπέδου στον τομέα της νομολογίας και στις ανθρωπιστικές επιστήμες. Αναφέρουμε στο σημείο αυτό μερικά ονόματα όπως, ο Άμπου Χανίφα αλ-Νου'μάν, (πέθανε 150 μ.Η), και Ιμάμης Μάλικ ιμπν Άνας (πέθανε 179 μ.Η), και ιμάμης αλ-Σαφίε, (πέθανε το 204), και ο Ιμάμης Άχμαντ ιμπν Χάνιπαλ (πέθανε 242 μ.Η), Ιμάμης αλ-Μπουχάρυ (πέθανε 256 μ.Η) και αλ-Τάμπαρυ, (πέθανε 310 μ.Η.), και αλ-Φαράμπυ, (πέθανε 339 μ.Η.), και ο Ιμάμης αλ-Σατίμπυ, (πέθανε 590 μ.Η.), και ο Αβερρόης, (πέθανε 595 μ.Η.), και αλ-Χάφιζ ιμπν Καθείρ, (πέθανε 774 μ.Η.) και Ιμπν Χαλντούν (πέθανε 808 μ.Η.), και αλ-Χάφιζ ιμπν Χ'αίζαρ, (πέθανε 852 μ.Η.), και ο ιμάμης αλ-Σιούτυ (πέθανε 911 μ.Η.), και ο ιμάμης αλ-Ζαρκάνυ, (πέθανε 1367 μ.Η.), και άλλοι.

Στα επιστημονικά πεδία, υπάρχουν πολλοί μεγάλοι και κορυφαίοι επιστήμονες στην ιστορία μας, όπως, ο αλ-Χουαρίζμυ, (πέθανε 235 μ.Η.), ο αλ-Κέντυ, (πέθανε 256 μ. Η.), ο ιμπν αλ-Χάιθαμ, (πέθανε 430 μ.Η.) Και Αλ-Μπαιρούνυ (πέθανε 440 μ.Η.), ο ιμπν αλ-Μπάιταρ, (πέθανε 593 μ.Η.), Και του άμπου Μπακρ αλ-Ράζυ (ο Ραζής)

(πέθανε 606 μ.Η.), ο ιμπν αλ-Ναφίς, (πέθανε 687 μ.Η.), και ο Αβεκκίνας (πέθανε 687 μ.Η.) και άλλοι.

Δεν πρέπει να αρκεστούμε και να περιοριστούμε στις δόξες αυτών των μεγάλων ανθρώπων, και να εγκλωβιστούμε μόνο στα παλαιά επιτεύματα. Δεν πρέπει να περιοριστούμε στο γεγονός ότι κατέχουμε μακρά ιστορία στην επιστήμη και στον πολιτισμό. Πέπει να βάλουμε το αποτύπωμά μας στην ανθρώπινη ιστορία, για να εισέλθουμε σ' αυτήν μέσω της σύγχρονης επιστήμης, που σημείωσε μεγάλη άνοδο στον κόσμο της ψηφιοποίησης και της τεχνητής νοημοσύνης.

Κράτος και όχι αναρχία

Αυτός ο τίτλος έχει πολλές σημαντικές έννοιες: Πρώτη, η διαφορά ανάμεσα στο κράτος και την αναρχία. Διότι το κράτος παρέχει προστασία, ασφάλεια, εμπιστοσύνη, σταθερότητα και τάξη. Το κράτος σημαίνει θεσμούς, όργανα, εκπαιδευτικές, πολιτικές, οικονομικές, οργανωτικές και νομοθετικές δομές. Ενώ η αναρχία σημαίνει χάος, έλλειψη ασφάλειας, σταθερότητας και θεσμών και μια σειρά αρνητικών στοιχείων.

Προσπάθησαν οι εχθροί της σύμμα να σιαδώσουν το δημιουργικό χάος, και προσπάθησαν να την ομορφάνουν με Καρκινογόνες καλλυντικές κόνεις. Το ονομάζουν εποικοδομητικό χάος, το ενεργό χάος, χρησιμοποιώντας βρώμικες και απεχθές συνομοσίες για να τεμαχιάσουν τις χώρες μας, με σκοπό να τις μετατρέψουν σε μικρά κρατίδια και αντίπαλες μαχούμενες συμμορίες. Επιθυμούν να τις καταστρέψουν, έτσι όπως έγινε με πολλές χώρες στην περιοχή. Όλα αυτά γίνονται με σκοπό να διευκολυνθεί ο έλεγχος αυτών των χωρών, και να λεηλατήσουν τις περιουσίες τους, να εκμεταλλευτούν τις δυνατότητές τους και να διαχειριστούν τις αποφάσεις. Θα ήθελαν να τις καταστρέψουν τελείως αν μπορούσαν, και να ιδρύσουν άλλες χώρες χωρίς παρελθόν ούτε μέλλον. Αυτοί έχουν ξεχάσει ότι δεν μπορεί κανένας να ζήσει με ασφάλεια σε

τούτου τον κόσμο, εφ' όσον επικρατούν η αδικία και η καταπίεση, είτε είναι στο επίπεδο των ανθρώπων είτε είναι σε επίπεδο των κρατών.

Όλοι οι άνθρωποι συνδέονται μεταξύ τους και αυτό που συμβαίνει στην Δύση, μαθαίνεται αμέσως στην Ανατολή και αντιστρόφως, χάρη στα μέσ μαζικής ενημέρωσης, που έκαναν τον κόσμο να μοιάζει με ένα χωριό.

Επαναλαμβάνουμε ότι η τρομοκρατία ξεπερνά τα σύνορα και δεν περιορίζεται σε μια ήπειρο, και δεν πιστεύει σε καμία θρησκεία ούτε έθνος.

Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι το χάος και η διαταραχές που συμβαίνουν γύρω μας, έχουν σχεδιαστεί από πριν για να γίνουν στην χώρα μας. Αλλά αυτό που κάνουν οι γενναίες ένοπλες δυνάμεις μας, και οι γενναίοι άνδρες της αστυνομίας και όλοι οι πατριώτες, ματαιώνουν, και θα ματαιώσουν, όλα αυτά τα σχέδια με το θέλημα του Θεού.

Αυτό που κάνουν οι τρομοκρατικές οργανώσεις πρέπει να αντιμετωπιστεί και με όλη την δύναμη και με αποφασιστικότητα. Αυτές οι εχθρικές πράξεις που κάνουν προσπαθώντας να αποσταθεροποιήσουν την κοινωνία μέσω των βομβιστικών επιθέσεων, της καταστροφής και του εκφοβισμού των αθώων ανθρώπων και της στόχευσής τους. Επίσης προασπαθούν να διαδώσουν τις φήμες για να

επιβλαβή την κοινωνία και να διαταράξουν την εμπιστοσύνη του λαού στην ηγεσία του. Έχουμε επιβιώσει πριν και θα συνεχίσουμε να τονίσω ότι, πρέπει να διώκονται αυτοί οι εγκληματίες και να κατηγορούνται για εθνική προδοσία. Παρά τους κινδύνους που υπάρχουν γύρω μας, όλοι μας πρέπει να συνεργαστούμε με αποφασιστικότητα να σταθεροποιήσουμε το εσωτερικό μας και να το καθαρίσουμε από τους προδότες και τους πράκτορες τους συνεργάτες της αποικιοκρατίας και των πρακτόρων της. Στο σημείο αυτό αναφέρουμε τα λόγια του Ιρακινού ποιητή Μουχάμμαντ Μάντου αλ-Τζούχαρι,

Είδα οι αποικιοκράτες σε μας ένα κυνηγόσκυλο

Το πήραν και το φρόντισαν για να έχει φρονιμίτες και νύχια

Μισθοφόροι που πληρώνονται για να καταστέψουν τις χώρες τους.¹

Ο καθένας πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι βρισκόμαστε σ' μια καθοριστική καμπή της ιστορίας μας, είτε στο επίπεδο του έθνους είτε στο επίπεδο της περιοχής. Αυτό απαιτεί από όλους τους ειλικρινείς πατριώτες να έχουν σε προτεραιότητα

¹ Dewaan Mouhammad Mahdy al-Juhary, Βαγδάτη, σ. 332.

το δημόσιο συμφέρον ενάντια οποιαδήποτε άλλον συμφέρον είτε ατομικό, είτε κομματικό.

Πρέπει ο καθένας μας ξεκινήσει με τον εαυτόν του και να αναλάβει την ευθύνη του απέναντι στην κοινωνία και τους θεσμούς της. Πρέπει να διατηρήσουμε την ενότητα της κοινωνίας, για να μην ολισθήσουμε σε ταραχές και σε απέραντο χάος.

Το κράτος των θεσμών

Το ισχυρό κράτος βασίζεται σε ισχυρούς θεσμούς και εργάζεται για την ενίσχυση και την εδραίωση των εθνικών θεσμών του, και εργάζεται σκληρά για να απαλλαγεί από τις τρομοκρατικές οντότητες που προσπαθούν να αντικαταστήσουν ή να ανταγωνιστούν με τα θεσμικά όργανα του κράτους. Εργάζονται για να απαλλαγούν από το μοναρχικό καθεστώς και την γνώμη του ενός ανθρώπου. Από την άλλη πλευρά, όπως είπαν: η γνώμη της ομάδας δεν βλάπτει τη χώρα, παρά την διαφωνία που ενδέχεται να υπάρχει, και η γνώμη του ατόμου την οδηγεί σε ταλαιπωρία και διχασμό.

Το κράτος του ατόμου έχει διαλυθεί και δεν έχει καμία ύπαρξη σ' έναν κόσμο που καταπολεμά την δικτατορία με όλες της τις μορφές. Σημείο αναφοράς είναι εκείνοι οι σίτικοι που έγραψε ένα ποίημα για τον Λόρδο Κρόμερ,

Τέλειωσε η εποχή του Φαραώ

Και τέλειωσε η χώρα των τυράννων

Το θεσμικό σύστημα βασίζεται στην προώθηση και την υποστήριξη του ρόλου των θεσμών και στο γεγονός ότι οι λαοί είναι η πηγή της εξουσίας. Δεν είναι οι λαοί που επιλέγουν τους βουλευτές και τους εκπροσώπους τους; Αυτά τα κοινοβούλια, είναι εργαλεία των δημοκρατικών

κρατικών που έχουν την ευθύνη της νομοθέτησης και του έλεγχου. Γι' αυτό πρέπει το κράτος που έχει πολιτική βούληση, να σέβεται τον ρόλο των διαφόρων θεσμών, και να τους δίνει την ευκαιρία να λειτουργούν με πλήρη δύναμη. Πρέπει να συνεργάζονται οι διάφοροι θεσμοί του κράτους, υπό σοφό ηγέτη, που έχει την δυνατότητα να διακρίνει μεταξύ των εξουσιών, και να τις κατευθύνει στην σωστή κατεύθυνση. Αν πετυχαίνεται αυτό, τότε σίγουρα θα υπάρχουν πρόοδος και ανάπτυξη.

Εάν αυτοί οι θεσμοί συνειδητοποιήσουν την φύση του χρόνου, τις προκλήσεις της περίπτωσης και τους κινδύνους που περιβάλλουν την πατρίδα, και συνεγραστούν με αρμονία, και γνωρίζει ο καθένας τον ρόλο του, και τον εκπληρώνει χωρίς να υπερβαίνει τα όρια του, και αν συνειδητοποιήσουν όλοι ότι η πατρίδα είναι για όλους, και χωράει όλους, και ότι υπάρχει τεράστια διαφορά μεταξύ του ανταγωνισμού που έχει σκοπό την εξυπηρέτηση της πατρίδας και εκείνου που γίνεται για την σύγκρουση για τα ατομικά στενά συμφέροντα, τότε ο δρόμος της οικοδόμησης και της ανάπτυξης θα είναι πολύ σύντομος. Επίσης θα αποφύγουμε τα αίτια της αποτυχίας και της της κατεδάφισης.

Στην Αίγυπτο, χωρίς αμφιβολία, λειτουργούμε για την εγκαθίδρυση ενός συστήματος, που σέβεται όλα εθνικά

θεσμικά όργανα, και εκτιμά τον ρόλο τους, και εργάζεται για την ενίσχυσή τους, δίνοντάς τους πλήρη δυνατότητα να ανοικοδομηθούν πάνω σε εθνική βάση. Σ' αυτή την βάση δεν θα υπάρχουν θρησκευτικές, εθνιστικές, χρωματικές ούτε φυλετικές διακρίσεις. Μπορούμε να πούμε ότι υπάρχει άλλη προοπτική, και πρέπει να την εκμεταλλευτούμε για να χτίσουμε ένα νέο, σύγχρονο και δημοκρατικό κράτος. Ένα κράτος που έχει βαθιές πολιτισμικές ρίζες. Με τον τρόπο αυτό θα μπορέσουμε να καταπολεμήσουμε την γραφειοκρατία που υπάρχει ανάμεσα στους υπαλλήλους, και αυτό θα βοηθήσει στην αποκατάσταση της δικαιοσύνης στο διοικητικό λειτουργικό σύστημα. Αυτό θεωρείται ένα από τα πολύ σημαντικά εργαλεία της οικοδόμησης του κράτους. Πρέπει επίσης να μην δώσουμε την ευκαιρία για το παρακρατικό σύστημα να λειτουργήσει και να φωλιάσει. Διότι πίσω του κρύβονται πάντα οι τρομοκρατικές οργανώσεις, που το υποστηρίζουν και προσπαθούν να το επιβάλλουν δια της βίας.

Ο δίκαιος ηγέτης

Ο Προφήτης (ΕΕΑΕ) είπε, «εφτά άνθρωποι θα είναι στην σκιά του Αλλάχ, τότε που δεν θα υπάρχει καμία σκιά παρά μόνο η δική του, ο οποίος είναι: ο δίκαιος ηγέτης, ένας νέος που μεγάλωσε με την ευσέβεια του Θεού του, ένας άνθρωπος που αγαπάει τα τεμένη, δυο άνθρωποι που αγαπιούνται για χάρη του Αλλάχ, ένας άντρας που μια γυναίκα πλούσια και όμορφη προσπαθεί να τον δειλιάσει, όμως εκείνος λέει ότι φοβάται τον Αλλάχ, κάποιος άνθρωπος δίνει κρυφά ελεημοσύνη και κάποιος άνθρωπος δοξάζει μόνος του τον Αλλάχ, και δακρύζουν τα μάτια του».

Ο δίκαιος ηγέτης περιλαμβάνει όλους εκείνους που αναλαμβάνουν τις υποθέσεις των ανθρώπων, είτε εκείνες που αφορούν στην θρησκεία τους, είτε που αφορούν στην καθημερινότητά τους. Ο δίκαιος ηγέτης είναι υπεύθυνος και θα λογοδοτηθεί για την ευθύνη που έχει. Ο άντρας έχει ευθύνη και θα λογοδοτηθεί, και η γυναίκα το ίδιο ακόμα και ο υπηρέτης θα λογοδοτηθεί για την ευθύνη που έχει απέναντι στην περιουσία του.¹

Είπε επίσης ο Προφήτης, «ο Αλλάχ θα ρωτήσει τον κάθε άνθρωπο που έχει επιμισοσύνη την ημέρα της κρίσεως, την

¹ Sahih al-Buchary, bab al-Azaan, αρτιθ. Χαντίθ, (660).

τήρησε στην ζωή ή όχι. Θα ρωτήσει τον άνθρωπο ακόμα και για την οικογένειά του».¹

Η δημόσια απασχόληση θέλει δύναμη για να εκτελείται, καθώς είπε ο Προφήτης στον Άμπου Δαρρ, «ω Άμπου Δαρρ, είναι αδύναμος, και πρόκειται για μεγάλη εμπιστοσύνη, και την ημέρα της κρίσεως φέρει μεγάλη λύπη. Εκτός αν αν την τήρησε ο άνθρωπος στην ζωή».² Πρέπει ο ηγέτης να εκτελέσει το καθήκον του πλήρως, έτσι όπως απαιτεί ο Αλλάχ, για να κερδίσει την ανταμοιβή του Αλλάχ και να είναι υπό την σκιά του Θερόνου Του. Χαρακτηριστικό είναι αυτό που είπε ο Προφήτης, «τρεις άνθρωποι ο Αλλάχ ανταποκρύνεται στις παρακλήσεις του, ο δίκαιος ηγέτης, ο άνθρωπος που νηστεύει και ο αδικημένος, όπου λέει ο Θεός «θα σε δικαιώσω ακόμα και αν γίνεται καθυστερημένα».³

Ο δίκαιος ηγέτης είναι όπως ο επιστήμονας και ο νομολόγος, όταν καταβάλλει προσπάθεια για να πετύχει το δίκαιο ανταμείβεται, ακόμα και αν δεν το πραγματοποιεί, και αν το πραγματοποιεί, τότε η ανταμοιβή του θα είναι διπλάσια.⁴

¹ Sahih al-Buchary, kitaab al-Itq, αριθ. Χαντίθ, (2554).

² Sahih, Muslim, kitaab al-Imarah, αριθ, χαντίθ, (4823).

³ Sunan al-Termedi, kitaab sefat al-Jannah, (2717).

⁴ Sahih al-Buchary, kitaab al-Itsaam bil-Kitaab wa al-Sunnah, (6805).

Το Ισλάμ μας απαιτεί να τιμήσουμε τον δίκαιο ηγέτη, που εκπληρεί τις ανάγκες των πολιτών του και φροντίζει για τις υποθέσεις τους. Ο Προφήτης είπε, «από την ευσέβεια για τον Αλλάχ είναι να δείξουμε σεβασμό στον γέρο μουσουλμάνο, και στον άνθρωπο που γνωρίζει το Κοράνι και τον δίκαιο ηγέτη».¹

Ο δίκαιος ηγέτης δεν είναι τηρεί μόνο την δικαιοσύνη μεταξύ των πολιτών, αλλά εμποδίζει και την αδικία και εκπληρεί τις ανάγκες των πολιτών. Ο Άμπου Μπακρ είπε στους πολίτες του χαλιφάτου, όταν ανέλαβε την ηγεσία, «υπακούτε με αν εγώ υπακούω στον Αλλάχ, και αν βρίσκεται ότι δεν το κάνω, τότε δεν έχω κανένα δικαίωμα να με υπακούετε». Η δίκαια ηγεσία είναι πολύ σημαντική στην επικράτηση της ισορροπίας.

Πρέπει να εργάζονται οι άνθρωποι για το καλό και να διατηρήσουν την ανθρώπινη ψυχή. Πρέπει να εμποδίσουν το κακό και την τρομοκρατία, που στοχεύει τους αθώους πολίτες. Θα πρέπει να υπάρχει ενδιαφέρον να γίνουν καλοί δρόμοι, και να μειωθούν τα ατυχήματα και αυτό θα βοηθήσει στην φύλαξη της ζωής των ανθρώπων.

Επιβεβαιώνουμε ότι δεν είναι αρκετό για ηγέτη, να άρχει με δικαιοσύνη χωρίς την κατοχή άλλων στοιχείων εκπλήρωσης

¹ Sunan Abu Dawud, kitaab al-Adab, (4845).

της τάξης της δύναμης και της αποτελεσματικότητας, της ευγένειας και της ειλικρίνειας, ειδικά υπό το πρίσμα της σύγχρονης ζωής μας, συμπεριλαμβανομένων των περιπλοκών και αλληλοεπικαλυπτόμενων περιπτώσεων που απαιτούν εξαιρετική εμπειρογνωμοσύνη για να αναλάβει κανείς την ευθύνη ενός κράτους ή ακόμα και ενός θεσμικού οργάνου. Η διαθεσιμότητα λεπτομερών ποιοτήτων και συνιστωσών, ανάλογα με την φύση της αποστολής που έχει ανατεθεί σε ηγέτη ή υπάλληλο, καθώς και ο βαθμός της ευθύνης και της ευαισθησίας των καθηκόντων που του έχουν ανατεθεί. Τα σημαντικότερα από τα οποία είναι: η αφοσίωση και η ειλικρίνεια στην εργασία, η ικανότητα αντιμετώπισης των πιέσεων, αντιμετώπιση κρίσεων και η καλή μεταχείριση, το πολιτικό όραμα και εξοικείωση με τις απαιτήσεις της εθνικής ασφάλειας. Η ικανότητα να εργάζονται με ομαδικό πνεύμα, η αριστεία στο επίπεδο της ευαισθητοποίησης και ο γενικός πολιτισμός, και η εκτέλεση των καθηκόντων. Η αποτελεσματικότητα, η επάρκεια και η δύναμη κάθε υπαλλήλου, πρέπει να είναι ανάλογα με τις απαιτήσεις των διάφορων θέσεων. Στην κατάσταση πολέμων θα πρέπει να υπάρχει προτεραιότητα για εκείνους που είναι γενναίοι, και κατέχουν στρατηγικές. Στα κοινά μεγάλα συμφέροντα του δημόσιου και του ιδιωτικού, θα πρέπει να

προηγείται εκείνος που έχει πάντα δύναμη να φροντίσει για αυτά και να απομακρύνει το κακό.¹

Υπεύθυνος για τα δημόσια αγαθά και την δημόσια οικονομία, πρέπει να προηγείται εκείνος που έχει πλήρη γνώση για το αντικείμενο αυτό. Ενώ η γενική ευθύνη, δηλαδή η ευθύνη ενός κράτος, απαιτεί γνώση για πολλά αντικείμενα, πολιτικά, οικονομικά, πολιτισμικά, στρατιωτικά, κ.λπ. το Κοράνι αναφέρει, «και είπε μια από αυτές, «ω πατέρα μου, να τον προσλάβεις, διότι είναι καλύτερο να προσλάβεις τον ισχυρό που είναι και άνθρωπος εμπιστοσύνης». (αλ-Κάσας, 26). Η εμπιστοσύνη μόνη της δεν αρκεί, θα πρέπει να υπάρχει και δύναμη, και αντιστρόφως.²

Ο αλ-Μαρούντι θέτει μερικούς όρους για εκείνους που πρόκειται να αναλάβουν κάποια δημόσια θέση,

Πρώτον, την επιστοσύνη που δεν την προδίδει, και δεν εξαπατάει εκείνον που του ζητάει την συμβουλή του.

Δεύτερον, να λέει την αλήθεια για να λαφθούν οι σωστές αποφάσεις.

Τρίτον, να μην δείξει παραδοπιστία.

¹

² M. Jum'a, al-Dawlah al-Watanyyah, σ. 50.

Τέταρτον, να μην έχει έχθρα με τους ανθρώπους, διότι αυτό μπορεί να εμποδίσει την δικαιοσύνη και την νηφαλιότητα.

Πέμπτον, να συμβουλεύει τον ηγέτη, διότι μοιράζονται και οι δυο την ευθύνη.

Έκτον, να υπάρχει σωστή κατανόηση για τα διάφορα θέματα, για να μην λεφθούν λανθασμένες αποφάσεις. Σημείο αναφοράς είναι εκείνοι οι στίχοι του υπουργού του χαλίφη αλ-Μα'μούν,

Η αλήθεια είναι η ψυχή του λόγου του ανθρώπου

Και το ψέμα είναι ο θάνατός του λόγου του

Όταν ο άνθρωπος δεν μπορεί να φυλάξει τον λόγο του

Τότε για τους ανθρώπους είναι πεθαμένος.

Έβδομο, να μην κρίνει ανάλογα με την διάθεσή του, διότι αυτό δεν βοηθάει στην αποκατάσταση της δικαιοσύνης και οδηγεί τον άνθρωπο στην αδικία. Ο Προφήτης είπε, «η αγάπη που έχεις για κάτι μπορεί να σε τυφλώνει και να σε κουφαίνει».

Έτσι, οι άνθρωποι της επιστήμης, κρίνουν ότι αυτοί είναι οι όροι που πρέπει να διαθέτει ένας ηγέτης. Οι τρομοκρατικές οργανώσεις δεν κατέχουν την απαραίτητη εμπειρία, ούτε

για τα θέματα που αφορούν στις υποθέσεις της θρησκείας, ούτε για τις ζωτικές τους.

Δεν μπορούν να συμβαλλουν στην οικοδόμηση του κράτος, αντίθετα συνομωτούν για την καταστροφή του. Προσπαθούν να διαταράξουν την εμπιστοσύνη που υπάρχει ανάμεσα στους πολίτες και τον ηγέτη για να μπορέσουν να επιβάλουν δικό τους καθεστώς. Αυτές οι οργανώσεις δίνουν αποκλειστική προτεραιότητα μόνο στα μέλη τους.

Η προστασία του δημοσίου συστήματος

Το γενικό σύστημα είναι ένα κάτι που απαιτείται από την θρησκεία και την εθνική και ανθρώπινη συνείδηση. Το Ισλάμ είναι θρησκεία του συστήματος, με όλη την σημασία της λέξης. Οι προσευχές είναι σύστημα, το ίδιο και η νηστεία, το προσκύνημα, τίποτα δεν γίνεται χωρίς λόγο και χωρίς σκοπό. Το Κοράνι αναφέρει, «ή νομίζετε ότι σας δημιουργήσαμε μάτια, και ότι δεν θα ξαναγυρίσετε σε Εμάς», (αλ-Μο'μουνουν, 115). Επίσης, «τα πάντα δημιουργήσαμε με μέτρο», (αλ-Κάμαρ, 49).

Κάθε πράγμα στον κόσμο αυτό, δημιουργήθηκε για κάποιον λόγο και λειτουργεί με πάση ακρίβεια, το Κοράνι τονίζει, «και ο ήλιος ακολουθεί την τροχιά που του έχει καθορίσει. Αυτά θέσπισε ο Παντοδύναμος και Παντογνώστης Θεός. Κανονίσαμε τις φάσεις της σελήνης έως ότου γίνει και πάλι σαν ένα παλιό, ξερό κλαδί φοινικιάς. Ποτέ δεν προσπερνά ο ήλιος το φεγγάρι, ούτε μπορεί η νύχτα να σκιάσει την ημέρα. Όλα ακολουθούν την δική τους τροχιά», (Υιασείν, 38- 40).

Το σύστημα είναι μια θρησκευτική, εθνική και ανθρωπιστική απαίτηση, καθώς οι άνθρωποι δεν μετασχηματίζουν το χάος χωρίς ένα σύστημα και το κράτος δεν είναι ένα κράτος χωρίς σύστημα, τα πρώτα στοιχεία του

κράτους: άνθρωποι, γη, σύστημα και κυβέρνηση και αυτό το σύστημα εκφράζεται στο Σύνταγμα και το νόμο και ερμηνεύεται ή απορρέει από τους κανονισμούς, Οι κρατικοί θεσμοί θέτουν σε εφαρμογή ελέγχους για τη ρύθμιση της ζωής των ανθρώπων σε διάφορους τομείς, οι οποίοι αποτελούν προϋπόθεση για την αρχιτεκτονική του σύμπαντος και τη σταθερότητα της αστικοποίησης.

Οι πολιτισμένοι λαοί είναι οι πλέον αφοσιωμένοι στην δημόσια τάξη, δημόσια ηθική λειτουργία και στην διατήρηση των δικαιωμάτων των άλλων, και όχι να τα παραβιάσουν. Η κοινωνία πρέπει να ακολουθεί ένα σύστημα, έτσι ώστε οι άνθρωποι να μην ζουν στο χάος, συμπεριλαμβανομένου του σεβασμού των ανθρωπίνων κανόνων της κυκλοφορίας και των δημοσίων τρόπων. Διατηρώντας όλα όσα σχετίζονται με τις δημόσιες υποθέσεις και την δημόσια τάξη, και μην ξεπατώντας τις, ακόμη και αν η υπέρβαση αφορά στην αναμονή στην σειρά, του και περιλαμβάνει επίσης την τήρηση όλων των διατάξεων του νόμου του κράτους, και όλα όσα θα εδραιώσουν τα θεμέλια της δημόσιας τάξης, και θα κάνουν την κοινωνία μας πειθαρχημένη και οργανωμένη κοινωνία σε όλους τους τομείς.

Όποιος σκέφτεται την περίπτωση των ανεπτυγμένων χωρών και των αναπτυγμένων κοινωνιών, θα καταλάβει ότι έχουν

επιτύχει μόνο με τον σεβασμό των νόμων, και τη δέσμευσή τους στην εφαρμογή τους. Επίσης από τον σεβασμό στο σύστημα: η τήρηση της αρχής του δικαιώματος και του καθήκοντος, διότι όπως ο άνθρωπος θέλει να αποκτήσει το δικαίωμά του, θα πρέπει να εκπληρώσει το καθήκον του προς την κοινωνία του, και να μην προσπαθήσει να ξεφεύγει από τις υποχρεώσεις του.

Η κοινή κατανόηση των θρησκευτικών στοιχείων και η επίδραση της στην οικοδόμηση των κρατών

Ένα μεγάλο μέρος της βίας που κατακλύζει τις χώρες ανάγεται στην έλλειψη της ανθρώπινης αίσθησης και στην ανισορροπία του συστήματος αξιών, που μας υποχρεώνει να δώσουμε μεγάλη έμφαση για το σύστημα των ανθρώπινων αξιών, την πολιτισμική και πολιτιστική πολυμορφία. Ξεκινώντας δηλαδή από τα κοινά ανθρώπινα στοιχεία.

Ο Αλλάχ έχει τιμήσει γενικά τον άνθρωπο, όλους τους ανθρώπους, το Κοράνι τονίζει, «έχουμε τιμήσει τον άνθρωπο», (αλ-Ισρά, 70). Και, «όποιος σκοτώνει μια ψυχή, χωρίς να είναι για ποινή έναντι άλλη ψυχή, τότε σαν να έχει σκοτώσει όλη την ανθρωπότητα», (αλ-Μα'εντα, 32).ο Προφήτης (ΕΕΑΕ) αναγνώριζε και αυτός την αξία της ανθρώπινης ψυχής, γι' αυτό σηκώθηκε όταν πέρασε από μπροστά του κηδεία ενός Ιουδαίου, λέγοντας, «δεν είναι μια ψυχή»¹

Μεταξύ των αξιών που συμφωνούν ομόφωνα οι μοθεϊστικές θρησκείες είναι: η δικαιοσύνη, η ανοχή, η εκπλήρωση της διαθήκης, η απόδοση της εμπιστοσύνης, η ειλικρίνεια στον λόγο και τις πράξεις, η καλή συμπεριφορά απέναντι στους γονείς, η διαφύλαξη περιουσίας του ορφανού, ο σεβασμός

¹ Sahih al-Buchary, kitaab al-Jana'iz, (1313).

του δικαιώματος της γειτονίας και ο καλός λόγος, διότι η πηγή της μονοθεϊστικής νομοθεσίας είναι μία.

Η εκτέλεση των θρησκευτικών τελετουργικών λειτουργιών, διαφέρουν ανάλογα με τον χρόνο και το περιβάλλον, όμως οι ανθρώπινες αξίες είναι ίδιες σ' όλες τις θρησκείες. Σημειωτέον είναι αυτό που είπε ο Προφήτης, «ένα από τα προφητικά στοιχεία που γνωρίζουν οι άνθρωποι είναι, «αν δεν ντρύπεσαι, κάνε αυτό που θέλεις».¹ Δεν υπάρχει καμία θρησκευτική νομοθεσία που να επιτρέπεται να σκοτώνεται ένας άνθρωπος άδικα. Ο ιμπν Αμπάς αφηγήθηκε αυτό το κορανικό εδάφιο, «ελάτε να σας απογεύσω τι έχει διατάξει ο Κύριός σας: να μην συνεταιρίσετε μζί του άλλες θεότητες, να συμπεριφερθείτε με καλωσύνη στους γονείς σας, να μην σκοτώσετε τα παιδιά σας λόγω φτώχεια διότι Εμείς σας δίνουμε εσάς και αυτούς από τις εύνοιές μας, να μην κάνετε καμία κολασμένη πράξη, να μην σκοτώνετε καμία ψυχή, γιατί ο Αλλάχ έχει απαγορεύσει αυτό, εκτός αν πρόκειται για δίκια [ποινή]», (αλ-Αν'άμ, 151- 152). Αυτές οι συνοστώσες πράξεις είναι σε όλες τις θρησκείες, και όποιος τις τηρεί θα μπει στον παράδεισο.

Η ήπια μας θρησκεία μας μαθαίνει να λέμε καλά λόγια και να δείχνουμε καλό τρόπο σε όλους τους ανθρώπους,

¹ Musnad Ahmad, kitaab al-Adab, (5769).

χωρίς καμία διάκριση, όπως αναφέρει και το Κοράνι, «να λέτε καλά λόγια στους ανθρώπους», (αλ-Μπάκαρα, 83). Το Κοράνι μας διατάζει να μιλάμε με τον πιο κατάλληλο τρόπο, «πες στους δούλους Μου, να να λένε τα πιο καλά λόγια», (αλ-Ισραά, 53). Επίσης, «η καλή ανταμοιβή δεν είναι ίδια με την αμαρτία. Να αντιμετωπίζει τους άλλους με τον πιο καλό τρόπο. Και αν έχεις έχθρα με κάποιον, να τον αντιμετωπίσεις σαν τον πιο καλό σου σύντροφο», (Φουσσίλατ, 34- 35). Και ο Ιησούς είπε, «όποιος σε χτυπά στο δεξί σου μάγουλο, να του στρέψεις και το αριστερό».

Αυτή είναι μια ένδειξη καλής και ειρηνική συμβίωσης μεταξύ των λαών, χωρίς βία και τρομοκρατία.

Δεν επιτρέπεται να σκοτώνεται κανείς για την Θρησκευτική του πίστη

Το Ισλάμ είναι η θρησκεία της φίτρα, και είναι η θρησκεία που προωθεί τον άνθρωπο για ζωή και όχι για τον θάνατο. Ακόμα έχει επιβάλλει την αντίποινα. Το Κοράνι αναφέρει, «και τα αντίποινα σας εξασφαλίζουν την ζωή», (αλ-Μπάκαρα, 179).

Στην αρχαιότητα οι Άραβες έλεγαν την παροιμία, «ο φόνος απαγορεύει τον φόνο», και εννοούσαν με αυτό ότι αν γνώριζε ο φονιάς ότι αν σκοτώσει θα σκοτωθεί, τότε δεν θα τολμούσε να διαπράξει το δικό του έγκλημα. Διότι θα τιμωρηθεί με τον ίδιο τρόπο, και αυτός θα ήταν αρκετός λόγος να σκεφτεί την πράξη του.

Ο πόλεμος γίνεται όμως για την υπεράσπιση των χωρών, όμως πρέπει να φυλάξουμε και τις αθώες ψυχές. Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός όταν ο Προφήτης είδε μια γυναίκα ηλικιωμένη σκοτωμένη σε μια μάχη ρώτησε, «ποιος σκότωσε αυτή;», μετά διέταξε κάποιον άντρα να παει στον Χάλιντ και να του πει, «να μην σκοτώσει μικρά παιδιά ούτε ηλικιωμένους».¹

¹ Musnad Ahmad, (17610).

Η θρησκεία μας απαγορεύει ρητά να σκοτώνεται μια γυναίκα, εκτός και αν λαμβάνει μέρος στον πόλεμο, τα μικρά παιδιά επίσης απαγορεύεται να σκοτώνονται και να μην ξεριζώνονται τα δέντρα. Δεν επιτρέπεται επίσης να σκοτώνονται μοναχοί ούτε να καταστέφονται μοναστήρια ή χώροι λατρείας.

Το Ισλάμ δεν έχει σκοπό να σκοτώνονται οι άνθρωποι, ακόμα και εκείνοι που πιστεύουν σε άλλοι θρησκεία. Το Κοράνι αναφέρει, «δεν μπορείς παρά μόνο να μεταφέρεις το μήνυμα του Θεού». (αλ-Σούρα, 48). Επίσης, «αν το ήθελε ο Κύριός σου, θα έκανε να πιστέψουν όλοι οι άνθρωποι. Δεν μπορείς να εξαναγκάσεις τους ανθρώπους να πιστέψουν», (Υουνις 99). Επίσης, «δεν επιτρέπεται ο εξαναγκασμός στην πίσση», (αλ-Μπάκαρα, 256).

Έτσι πρέπει οι άνθρωποι της θρησκείας να μεταφέρουν το μήνυμα του Θεού με τον κατάλληλο τρόπο. Ο Προφήτης είπε, «όποιος έχει ηπιότητα, έχει όλο το καλό, και όποιος δεν την έχει χάνει τα πάντα»¹

¹ Sunan al-Temizi, (2145).

Οι πρωτεύουσες, τα σύνορα και η οικοδόμηση των κρατών

Η σχέση μεταξύ των πρωτευουσών των κρατών και των συνόρων τους, είναι αλληλοσυμπληρωματική, όχι συγκρουσιακή και δεν πρέπει να είναι, καθώς είναι απαραίτητο για κάθε χώρα να έχει μια πρωτεύουσα, που αποτελεί και την καρδιά και το κέντρο της, και σύνορα που είναι τα φτερά της. Το κέντρο όμως σε πολλές χώρες του κόσμου, κατέχει το κεντρικό ενδιαφέρον, τα αποδεικτικά στοιχεία και η πραγματικότητα του παρελθόντος, επιβεβαιώνουν ότι το κέντρο μια χώρας πάντα αποκτά το υψηλότερο βαθμό προσοχής. Αλλά το επίπεδο αυτού του ενδιαφέροντος ποικίλλει μεταξύ των πολιτισμένων και των υπανάπτυκτων χωρών. Οι πολιτισμένες χώρες δεν μπορούν να παραμελούν ένα μέρος τους, ούτε τους πολίτες τους. Δεν τους αφήνει στην παραμέληση ή να είναι εύκολη ευκαιρία για εκμετάλλευση ούτε να είναι εύκολος στόχος μιας εχθρικής επίθεσης.

Ένας ποιητής απέγγειλε αυτούς τους στίχους μπροστά στον Όμας ιμπν Αμπντουλαζίζ,

Αν εσύ φυλάς αυτό που βλέπεις

Οι υπάλληλοί σου είναι λύκοι

Δεν θα υπακούσουν σε αυτά που λεις

Μέχρι να θερίζεις με το ξίφος κεφάλια.

Ωστόσο, η ανάπτυξη των παραμεθόριων περιοχών, δεν αποτελεί αρμοδιότητα μόνο των κυβερνήσεων ή της πολιτικής ηγεσίας. Η μέριμνα και προσοχή σαυτών των περιοχών, και η ανάπτυξη τους είναι ευθύνη αλληλεγγύης μεταξύ όλων των κρατικών θεσμών, είτε επίσημων θεσμών, είτε μη κερδοσκοπικών οργανώσεων, είτε των επιχειρηματιών, του υπουργείου Υγείας, του υπουργείου Παιδείας, Οικισμού, Πολιτισμού, Κληροδοτημάτων, Αρχαιοτήτων, και των υπολοίπων υπουργείων και οργανισμών. Όλοι αυτοί θα πρέπει να δώσουν ιδιαίτερη προσοχή σε όλα τα μέρη του κράτους, ιδιαίτερα στα σύνορα, και να τους δώσουν προτεραιότητα και να αντιμετωπίσουν ζήτημα, ως θέμα εθνικής ασφάλειας αφενός, και αφ' ετέρω ως ζήτημα ανάπτυξης. Πρέπει να εργαστούμε για να μετατρέψουμε όλες τις παραμεθόριες περιοχές, σε ελκυστικές και μη αποβλητικές. Συνήθως όταν το σύστημα της χώρας δεν ενδιαφέρεται για τα παραμεθόρια, τότε οι κάτοικοι καταφεύγουν στο κέντρο και εγκατασταίνουν εκεί. Πράγμα που δημιουργεί παραπάνω πίεση για το κέντρο, και δημιουργούνται επίσης υποβαθμισμένες περιοχές. Αυτό οδηγεί στην δημιουργία μιας ταξικής κοινωνίας, με πολλά κοινωνικά προβλήματα που χρειάζονται ασυνήθιστες λύσεις για θεραπεία.

Λαμβάνοντας υπόψη το συμφέρον των χωρών, να επενδύσουν στα σύνορά τους και στις παραμεθόριες περιοχές, και να παρέχουν τις απαραίτητες υπηρεσίες για τα παιδιά τους: τη στέγαση, την υγεία, την εκπαίδευση, τον εκπολιτισμό και άλλες υπηρεσίες που απαιτούνται από το σύστημα μιας σταθερής ζωής στη γη και τον τόπο καταγωγής τους. Πρέπει να υπάρχει διαθεσιμότητα απασχόλησης και παραγωγής, που οδηγούν στην σύνδεση των ανθρώπων αυτών των περιοχών με τον τόπο τους, και να υπερασπίσουν κάθε κόκκο άμμου της. Επίσης να έχουν πλήρη αφοσίωση στην χώρα τους.

Στην περίπτωση της προσέλκυσης κινήτρων και δημιουργούνται ευκαιρίες εργασίας σε αυτές τις περιοχές, και σοβαρές επενδύσεις, όπως συμβαίνει τώρα με το ενδιαφέρον του κράτους για τις περιοχές Σινά, Ματρούκ, Ισμαιλία, Χλαγιέμ και Σαλατίν, αλ-Ουαντι αλ-Τζαντίντ, και στις περιοχές της ερήμου γενικά. Οι περιοχές αυτές θα μετατραπούν σε ελκυστικές περιοχές, και θα παρέχουν αξιοπρεπή ζωή, για τους ανθρώπους αυτών των περιοχών. Αυτό θα ανακουφίσει την πίεση στο κέντρο, και τις υπηρεσίες που είναι απαραίτητες για τους κατοίκους τους. Οι ανάπτυξη που γίνεται θα μετατρέψουν τις περιοχές αυτές σε πολιτισμένες περιοχές, και χώρους προσύγκλισης τουρισμού.

Εκείνοι που πιστεύουν το ψέμα... συμφεροντολογική οργάνωση

Το Κοράνι αναφέρεται σε εκείνους που πιστεύουν στο ψέμα, και τους συνδυάζει με εκείνους που λεηλατούν τις περιουσίες των άλλων.

Μεταξύ των δύο περιγραφών διέπεται μια ισχυρή σχέση, καθώς το οι ήχοι των σαλπίγγων στρατολογούνται κατά στην θρησκεία τους και τις χώρες. Αυτός είναι ένας σύγχρονος μηχανισμός και ένα από τα όπλα των πολέμων της τέταρτης και πέμπτης γενιάς.

Σημειώνουμε ότι το Κοράνι εξέφρασε αυτό το είδος ανθρώπων λέγοντας: «ακούν» στο ψέμα και το αναζητούν. Αυτό το βλέπουμε σε πολλά μέσα ενημέρωσης που προσλαμβάνουν τα ψέματα της τρομοκρατικής οργάνωσης της Μουσουλμανικής Αδελφότητας. Αυτές οι φωνές που προσλαμβάνονται από αυτήν, στρατολογώντας τους, και τους πληρώνουν βρώμικα χρήματα. Αυτές οι φωνές διεκδίκησαν το χρήμα αυτό σθεναρά, και προσπαθούν να πεισουν τους απλούς ανθρώπους ότι αυτή είναι η αλήθεια.

Σημείο αναφοράς είναι εκείνο που είπε ο Προφήτης, (ΕΕΑΕ), «τα χαρακτηριστικά στοιχεία του υποκριτή είναι, όταν μιλά ψεύδεται, όταν υπόσχεται παραβιάζει την

υπόσχεσή του και προδίδει την εμπιστοσύνη»¹. Ο Προφήτης προειδοποίησε από το ψέμα, διότι οδηγεί τον άνθρωπο στην ακολασία.² Αυτοί οι άνθρωποι είναι ψεύτες, και δεν έχουν καμία ηθική αρετή

Στην εποχή της εποχής, πολλοί παράγοντες έχουν αλλάξει, ειδικά στα συστήματα και τις μεθόδους πολέμου. Ο πόλεμος δεν είναι πλέον μονοδιάστατος, δηλαδή δεν είναι πλέον καθαρά στρατιωτικός ή καθαρά κατασκοπικός με την παραδοσιακή έννοια των παλαιών συστημάτων πληροφοριών. Οι μέθοδοι του πολέμου τέταρτης γενιάς έχετε εξελιχθεί, και βρεθήκαμε χωρίς να αισθάνονται πολλοί σ' αυτό που ονομάζεται: πόλεμοι της πέμπτης γενιάς. Αυτός ο πόλεμος είναι ο πιο βρώμικος στην ιστορία της ανθρωπότητας, για την χρήση όλων των παράνομων μέσων στρατολόγησης της τρομοκρατίας. Κάποιες δυνάμεις αγκαλιάζουν και υποστηρίζουν τρομοκράτες στο όνομα του πολέμου, επαινούν ακόμα και την προδοσία. Συμπεριλαμβανομένου και ο μηχανισμός προβοκάτσιας, που έχει γίνει πλέον τέχνη που διδάσκεται από κάποιες ύποπτες οργανώσεις. Με την τέχνη αυτή απασχολούν ηλεκτρονικά τάγματα, με τη χρήση των μέγιστων μέσων

¹ Sahih al-Buchary, (33), sahih Muslim, (216).

² Sahih Muslim, (6805).

πολιορκίας και πολιτικής, οικονομικής και ψυχολογικής πίεσης. Γίνονται επίσης οι προσπάθειες να διεγείρουν τα αισθήματα των πλιτών ενάντια στους κυβερνήτες τους, και να διαβολέψουν τα εθνικά σύμβολα και να υποτιμήσουν τα εθνικά επιτεύματα. Τονίζουμε επίσης και την συμμαχία των οργανώσεων με τις τρομοκρατικές δυνάμεις, οι προσπάθειες διείσδυσης στα θεσμικά όργανα, προσπαθώντας να προκαλέσουν διαμάχη, που οδηγεί στη διαίρεση με ένα συστηματικό και πρωτοφανή μηχανισμό. Τονίζουμε επίσης την άνευ προηγουμένου χρήση πληροφοριών, και την πρόσληψη ορισμένων σύγχρονων μέσων επικοινωνίας, αλλά πολλοί από αυτές, εκμεταλλεύονται τις ανάγκες των ανθρώπων, ανυπόμονες προσπαθώντας να σπάσουν την βούληση των πολιτών, και το κύρος των ηγεμόνων. Αμφισβητώντας τους ηγέτες, τους διανοούμενους, τους πατριώτες ανθρώπους των γραμμάτων, υποστηρίζοντας τους αντιπάλους τους και στέλνοντας απειλητικά μηνύματα μερικές φορές γραμμένα, και άλλα ρητά σε όσους υποστηρίζουν τις πιστές στις ηθικές αρχές τους. Δίνουν πάντα το παράδειγμα εκείνων που αρνήθηκαν να δεχτούν αυτόν τον εχθρικό σχεδιασμό και να υποταχτεί. Καθιστώντας το ζήτημα της αντίστασης μπροστά σ' όλα αυτά τα κύματα εξαιρετικό πράγμα, που απαιτεί δογματική και εθνική αμιτάκλητη πίστη, επίσης απεριόριστη εμπιστοσύνη στο Θεό.

Δεν είναι πλέον πατριωτισμός, σοφία, αίσθημα ευθύνης, ή δημόσιο συμφέρον ή και προσωπικό συμφέρον, να εγκαταλείψουμε τους στρατιωτικούς και ηγέτες ασφαλείας στο πεδίο μάχης μόνους τους, η οποία δεν είναι πλέον παραδοσιακή, βασιζόμενη αποκλειστικά στο θάρρος του πολεμιστή. Είναι θρησκευτικό και εθνικό καθήκον να υποστηρίξουμε τους πολιτικούς μας ηγέτες, και τις θαραλλές ένοπλες δυνάμεις μας, και την αστυνομία μας με όλα τα μέσα υποστήριξης. Επιβεβαιώνουμε ότι υποστηρίζουμε την νομιμότητα του εθνικού κράτους, σε αντίθεση με εκείνο που πιστεύουν οι προδοτικές οργανώσεις, που εμπορεύονται την θρησκεία του Θεού του Παντοδύναμου, να μην αναγνωρίσουν τα σύνορα των κρατών ή την ανεξαρτησία. Μερικές μάλιστα θεωρούν ότι τα έθνη είναι απλώς χώμα που δεν έχει καμία αξία. Αυτό εξυπηρετεί μόνο τα συμφέροντα των εχθρών μας, που προσπαθούν ακατάπαυστα να διαταράξουν την εθνική μας αφοσίωση.

Ενώ δηλώνουμε ότι είναι το ακριβώς αντίθετο, αυτό που στηρίζει την σταθερότητα του εθνικού κράτους και την οικοδόμησή του, και ενισχύει την θέση του, θεωρείται ένα από τα βασικά στοιχεία της θρησκείας. Επίσης, οτιδήποτε απειλεί το κράτος, και σκορπίζει την φθορά στην γη, είναι ενάντια στην θρησκεία, και θεωρείται εσχάτη προδοσία.

Ωστόσο, την μεγαλύτερη ευθύνη έχουν οι θρησκευόμενοι μελετητές, οι διανοούμενοι, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και οι συγγραφείς, διότι όλοι αυτοί έχουν μεγάλο αντίκτυπο στην δημιουργία της συνειδητοποίησης, στην αντιμετώπιση των προκλήσεων, αντίκρουση των φημών, ανάδειξη της αλήθειας, και στην αποκάλυψη των συνωμοσιών. Πολλοί συντάκτες, διανοούμενοι και άνθρωποι των μέσων ενημέρωσης έχουν πλήρη γνώση του θέματος αυτού. Ωστόσο, πρέπει να μετατρέψουμε αυτά τα θετικά φαινόμενα σε μια κατάσταση ευαισθητοποίησης του κοινού, σε ευρεία συνειδητοποίηση και γενική κινητοποίηση της σκέψης, ανάλογη και με το μέγεθος των συμομωσίων που σχεδιάζονται κατά της πατρίδας μας και που είναι γνωστές για όλους.

Η Θρησκεία και το κράτος

Ένα ορθολογικό κράτος είναι μια βαλβίδα ασφαλείας για την μετριοπαθή θρησκευτικότητα. Η σχέση μεταξύ θρησκείας και κράτους, δεν είναι εχθρική και δεν θα είναι. Μια σωστή καλή και μετριοπαθή θρησκευτική πίστη, συμβάλλει πολύ δυναμικά στην οικοδόμηση και την σταθερότητα του σύγχρονου και δημοκρατικού κράτους. Ένα δίκαιο κράτος ποτέ δεν συγκρούεται με την ορθολογική θρησκευτικότητα. Αυτό όμως μας απαιτεί να διακρίνουμε μεταξύ θρησκευτικότητας και και εξτρεμισμού. Η μετριοπαθής πίστη οδηγεί τον άνθρωπό στην ηπιότητα και στην ανοχή, στο έλεος, στην φιλαλήθεια, στο καλό ήθος, στην ειρηνική συμβίωση με τους άλλους και αυτό το υποστηρίζουμε όλοι. Όμως ο εξτρεμισμός, ο βανδαλισμός, η καταστροφή, η κατεδάφιση, η αιματοχυσία και η λεηλασία, είναι ανίατη ασθένεια, την οποία όλοι πρέπει να αντισταθούμε, και να εργαστούμε με όλη μας τη δύναμη για να την εξαλείψουμε από τις ρίζες της.

Σε αυτή τη μη δύσκολη εξίσωση, πρέπει να ξεχωρίσουμε την θρησκεία- που είναι η απόλυτη αλήθεια- και την αποκλίνουσα τρομοκρατική σκέψη, πιστεύοντας ότι ο αγώνας ανάμεσα στο σωστό και στο λάθος υπάρχει και συνεχίζεται μέχρι την τελευταία μέρα. Τονίζουμε ότι στο τέλος η νίκη θα είναι στο πλευρό του σωστού και του

δικαίου. Σημείο αναφοράς είναι αυτό που λέει ο Παντοδύναμος Αλλάχ, «αυγκρούνται το δίκαιο και το άδικο, και το δίκαιο θα νικήσει», (αλ-Ανμπιγιά, 18). Επίσης, «βλέπετε ότι ο Αλλάχ παρομοιάζει τον καλό λόγο με ένα καλό δέντρο, του οποίου οι ρίζες είναι κωμένες βαθιές μέσα στην γη και τα κλαδιά του είναι πολύ ψηλά. Καρποφορεί κάθε εποχή με την άδεια του Κυρίου του, και ο Αλλάχ προσφέρει στους ανθρώπους τους παραβολές, για να καταλάβουν. Και ο κακός λόγος μοιάζει με το κακό δέντρο που ξεριζώνεται από την γη και δεν έχει στερεότητα. Ο Αλλάχ ενισχύει τους πιστούς [να πούν] τον αμετάκλητο λόγο σε τούτη την ζωή και στην Μέλλουσα. Και ο Αλλάχ αφήνει τους παραβάτες να παραπλανηθούν. Ο Αλλάχ κάνει εκείνο που θέλει», (Ιμπραχίμ, 24- 26).

Έχουμε το δίκιο στο μέρος μας, διότι το ζήτημα αφορά στην θρησκεία και το έθνος μας. Γι' αυτό, οτιδήποτε ποωθεί την οικοδόμηση, την εργασία, την παραγωγικότητα, την ευτυχία των ανθρώπων, την ασφάλειά τους και την σταθερότητα, απαιτείται από την θρησκεία. Σε αντίθεση με αυτό, δηλαδή οτιδήποτε ενισχύει την καταστροφή, την αιματοχυσία και την διαφθορά, είναι απαγορευμένο ρητά από την θρησκεία και δεν το δέχονται οι ανθρώπινες αξίες.

Η θρησκεία και το κράτος δεν αντιβαίνουν, η θρησκεία και το κράτος από κοινού δημιουργούν τα θεμέλια της ίσης

ιθαγένειας σε δικαιώματα και καθήκοντα. Συνεργάζονται για το καλό της χώρας μας και το καλό όλων των ανθρώπων, να θελήσουμε δηλαδή το καλό των άλλων όπως θέλουμε για εμάς. Ως εκ τούτου, τονίζουμε ότι οι θρησκείες σημαίνουν έλεος, ανοχή, ανθρωπιά και προσφορά.

Η θρησκεία και το κράτος απαιτούν από όλους μας την κοινωνική αλληλεγγύη, και ότι δεν δέχεται να υπάρχουν μεταξύ μας άνθρωποι πεινασμένοι, στερημένοι και άστεγοι.

Η θρησκεία και το κράτος προωθούν στην εργασία και την παραγωγή, την αριστεία και την κυριαρχία. Καταπολεμούν την ανεργία και την τεμπελιά, την τρομοκρατία και την αμέλεια, την διαφθορά και την καταστροφή, την αναταραχή και την προβοκάτσια και την προδοσία.

Συμπερασματικά, υπογραμμίζουμε ότι όσοι θεωρούν ότι υπάρχει σύγκρουση ανάμεσα στη θρησκεία και το κράτος, είτε δεν καταλαβαίνουν σωστά τις θρησκείες, είτε δεν κατανοούν πλήρως την έννοια του κράτους. Η ανισορροπία δεν έχει καμία σχέση με τη σωστή θρησκεία, ή το δίκιο κράτος, αλλά προέρχεται από την παρανόηση της φύσης της μειριοπαθούς θρησκείας και του κράτους ή και των δύο.

Ωστόσο, υπογραμμίζουμε την ανάγκη να υπάρχει σεβασμός για το σύνταγμα του κράτους και τους νόμους του, και να

διατηρούμε το κράτος δικαίου και να μην εγκαθιδρύνονται στο κράτος παράλληλες παρακριτικές εξουσίες, ανεξάρτητα από την πηγή αυτών των δυνάμεων. Μόνο μια σημαία υπάρχει, και όλοι πρέπει να ζούν κάτω από αυτή την μόνη και μοναδική σημαία του κράτους, διαφορετικά οδηγούνται σε πραγματικό κίνδυνο θρησκεία και το κράτος.

Θέμα ευρετηρίου

Όχι.	Θέμα	σελίδα
1.	Εισαγωγή	5
2.	Οι πράξεις του Προφήτη (η ειρήνη είναι επάνω σε αυτόν)Στην κρατική διοίκηση	11
3.	Ανάμεσα στην νομολογία του κράτους και εκείνη της Οργάνωσης	16
4.	Πολλοί άνθρωποι δεν συνειδητοποιούν την έννοια της οικοδόμησης του έθνους ή της διαχείρισης του κράτους.	21
5.	Η οικοδόμηση των κρατών και η πτώση τους	27
6.	Οι κίνδυνοι της οικονομικής πτώσης των καρών	32
7.	Η προστασία των εθνών είναι θρησκευτικό καθήκον	37

8.	Η εξουσία κατά την προοπτική των εξτρεμιστικών οργανώσεων	40
9.	Η έννοια του συμφέροντος μεταξύ του κράτους και της Οργάνωσης	45
10.	Η νομοθετική και πολιτική διαφωνία	50
11.	Η επιστήμη σύμφωνα με την προοπτική του κράτους και της Οργάνωσης	54
12.	Κράτος και όχι αναρχία	60
13.	Το κράτος των θεσμών	64
14.	Ο δίκαιος ηγέτης	67
15.	Η προστασία του δημοσίου συστήματος	74
16.	Η κοινή κατανόηση των θρησκευτικών στοιχείων και η επίδραση της στην οικοδόμηση των κρατών	77
17.	Δεν επιτρέπεται να σκοτώνεται κανείς για την θρησκευτική του	80

	πίστη	
18.	Οι πρωτεύουσες, τα σύνορα και η οικοδόμηση των κρατών	82
19.	Εκείνοι που πιστεύουν το ψέμα... συμφεροντολογική οργάνωση	85
20.	Η θρησκεία και το κράτος	90

